

:D

Eric-Emmanuel Schmitt

HOTELUL CELOR DOUĂ LUMI

Traducerea: Costin Manoliu și Valentin Protopopescu

Eric-Emmanuel Schmitt s-a născut la 28 martie 1960 la Lyon. În 1983 absolvă cursurile prestigioasei Ecole Normale Supérieure cu o diplomă în filosofie. Trei ani mai târziu obține titlul de doctor în filosofie. A debutat în 1991 cu piesa de teatru *La Nuit de Valognes*. Îi urmează *Le visiteur*, care îi aduce consacrarea și pentru care este distins cu trei Premii Moliere. În 2001 este recompensat de Academia Franceză cu **Grand Prix du Theatre** pentru întreaga activitate. Este cel mai jucat dramaturg francez în ultimii 15 ani. Piese sale, traduse în peste 30 de limbi, se bucură de succes atât în Europa cât și în America.

În România au fost puse în scenă trei dintre textele sale: *Libertinul* la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”, în regia lui Alexandru Tocilescu, cu Răzvan Vasilescu în rolul filosofului Denis Diderot; *Variațiuni enigmatice* - coproducție a Teatrului „Nottara” și a Teatrului „Sică Alexandrescu” din Brașov, în regia lui Claudiu Goga, cu Alexandru Repan și Mircea Diaconu. Același text a fost montat la Teatrul Național Târgu-Mureș în regia lui Cristian Ioan; *Vizitatorul* la Teatrul Național „Vasile Alecsandri” Iași – regia Marius Oltean și la Teatrul „Nottara” din București, în regia lui Claudiu Goga.

Alte piese de teatru semnate Eric-Emmanuel Schmitt sunt: *Golden Joe*, *Milarepa*, *Frederick ou Le Boulevard du Crime* – Premiul Academiei Balzac, *Le Baillon*, *L'Ecole du diable*, *Monsieur Ibrahim et les fleurs du Coran*, *Oscar et la dame rose*, *Petits crimes conjugaux*, *La Nuit des oliviers*, *L'Evangile selon Pilate*, *La Tectonique des sentiments*, *Ma vie avec Mozart*.

Eric-Emmanuel Schmitt este și un prozator important. A publicat romanele *La secte des egoïstes*, *Milarepa*, *Frederick ou Le Boulevard du Crime*, *M. Ibrahim et les fleurs du Coran*, *L'evangile selon Pilate*, *L'enfant de Noe* și eseul filozofic intitulat *Diderot ou la philosophie de la seduction*.

Opinia publică franceză a fost bulversată de romanul *La part de l'autre* (2001), care aruncă în joc o ipoteză tulburătoare: dacă Hitler ar fi fost admis în tinerețea lui ca student la Academia de Arte din Viena, atunci n-ar mai fi ajuns un monstru.

Majoritatea textelor scrise de Eric-Emmanuel Schmitt au ca personaje-cheie figuri importante ale istoriei, fie ea și literară – Don Juan, Diderot, Sigmund Freud, Adolf Hitler, Faust, Mozart – cărora scriitorul le descoperă fațete necunoscute.

Lui Eric-Emmanuel Schmitt i s-au decernat peste 20 de premii și distincții literare. În anul 2000 a primit titlul de **Chevalier des Arts et des Lettres**.

Editura Humanitas a publicat în România, în anul 2006, trei romane scrise de Eric-Emmanuel Schmitt: *Milarepa*, *Domnul Ibrahim și florile din Coran*, *Oscar și Tanti Roz*.

HOTELUL CELOR DOUĂ LUMI (*HOTEL DES DEUX MONDES*) a avut premiera absolută la 23 septembrie 1999, la Teatrul Marigny – sala Popesco din Paris, în regia lui Daniel Roussel, cu Rufus – *Astrologul*, Jean-Yves Bertheloot – *Julien Portal*, Laurence Cote – *Laura*, Catherine Arditi – *Marie*, Victor Lazlo – *Doctorul S...*, Bernard Dheran – *Președintele Delbec*.

Nici un client nu știe cum a ajuns la Hotelul celor două lumi. Nimeni nu știe când va putea pleca și nici care îi va fi destinația. În acest loc straniu, totul e posibil, chiar și miracolul. Infirmitățile se pot mișca fără probleme și mincinoșii spun adevărul. Enigmaticul doctor S., care are misiunea de a-i însoți în timpul sejurului, nu face decât să amplifice problemele pe care și le pun cei care au sosit la hotel. Un suspans metafizic între vis și realitate, viață și moarte, comedie și tragedie.

Eric-Emmanuel Schmitt despre *Hotelul celor două lumi*:

“Sunt întrebat adesea cum mi-a venit ideea hotelului dintre cele două lumi. Și cea a ascensorului. N-am fost niciodată în situația personajelor mele: în comă. Dar am văzut apropiați de-ai mei plecând în acest loc misterios. Unii au revenit, alții nu. Ceea ce mă frappează la cei care s-au întors printre noi e bucuria lor, veselia lor, pofta lor de viață.

Această metamorfoză m-a făcut să reflectez. Această experiență la limita morții, pe care am putea-o crede dramatică, le-a deschis ochii: viața nu merge de la sine, ea este un cadou pe care îl apreciază mai bine a doua oară. Cei salvați au sentimentul recunoștinței. Oare fericirea e legată de meditația asupra morții?

Am cunoscut eu însumi astfel de situații-limită, una în care aș fi putut muri, o alta în care ar fi trebuit să mor. Am refuzat mereu să-mi povestesc viața. Am preferat s-o filtrez și s-o exprim prin intermediul personajelor mele. În scrierile mele, “eu” rămâne întotdeauna un pseudonim. La porțile morții, am fost cuprins de un sentiment care mi-a venit de sus: liniștea. Mie, căruia mi-era frică de un păianjen, de o remarcă grosolană, de un chip întunecat, de o înștiințare privind impozitele, iată că deodată nu mai simțeam nici o teamă, nici o angoasă. Neliniștea dispărea. Rămânea un sentiment de împlinire. “Totul se explică” – îmi spunea o voce interioară, care fără îndoială nu era a mea.

Să te abandonezi misterului – iată obiectul acestei piese... E traseul aiuritor pe care-l parcurge Julien. Ce bucuros sunt că în urma creării lui oamenii mă opresc pe stradă sau la restaurant, mă trag de mână și îmi șoptesc la ureche o replică pe care o știu pe de rost: “Încrederea este o mică flacără care nu luminează nimic, dar care ține de cald”.

Julien, când ajunge la acest hotel, e omul zilelor noastre: pesimist, materialist, neliniștit. Coduce prea repede, iubește în grabă, gândește în viteză. Are toate prejudecățile contemporane: certitudinile negative. Această apăsare îl înăbușe, îl împiedică să trăiască, îl demobilizează. Această așteptare forțată, întâlnirile pe care

le are, meditația asupra propriului destin, îl vor schimba radical. Se întoarce cu o forță pe care n-o avea înainte, forța de a împărtăși sentimentele semenilor săi..

Meritul așteptării...

La un moment dat, am avut chef să intitulez această piesă *Sala pașilor pierduți*, dar am renunțat când mi-am dat seama că pașii nu erau pierduți. Am fost adesea chestionat despre acest straniu Doctor S. Toate întrebările care mi s-au pus, mi le-am pus și eu însumi și nu sunt în stare să răspund la toate. De ce un doctor pentru a organiza această trecere? Pentru că medicul este astăzi un intermediar între moarte și noi. De ce acest doctor are mai multe sexe? Pentru că nu are nici unul.

De ce se numește Doctorul S?

Am vrut ca spectatorii să-și pună această întrebare și să-și dea singuri un răspuns. Mi-au parvenit mai multe soluții, care toate mi-au plăcut. “Doctor S” precum “doctoresse”, în limba franceză; S. de la Sfinx, Styx, Semn, Seninătate, Suspin.

Într-o seară de februarie a anului 2000, Francine Berge, marea trageciană care mi-a făcut onoarea să joace acest rol, mi-a expus o teorie stupefiantă: mă asigură că doctorul S sunt eu însumi, Schmitt, adică autorul, dramaturgul, trăgând concluzia că S de la Schmitt pune la cale intrarea și ieșirea personajelor, are dosarele lor, refuză să le spună tot ce știe despre ele, organizează o psihodramă, intrări adevărate și ieșiri false, și mărturisește cu tristețe că nu are putere decât în interiorul acestui hotel (pe scenă) și nici o putere pe pământ (în realitate).

Așa după cum dramaturgul împrumută toate sexele personajelor când scrie o piesă, tot astfel doctorul apare când bărbat, când femeie și “ca tine” – adăuga ea – “este un mesager al incertitudinii”.

Îi las răspunderea de a spune lucruri atât de frumoase.

Baden-Baden, Germania, 20 aprilie 2000

HOTELUL CELOR DOUĂ LUMI

PERSONAJE:

JULIEN PORTAL

ASTROLOGUL RADJAPOUR

DOCOTRUL S...

PREȘEDINTELE DELBEC

LAURA

MARIE

Tânărul în alb (rol mut)

Tânăra în alb (rol mut)

Decor unic

Înainte de toate, se aude un zgomot foarte ciudat, ca un imens curent de aer...

Acest vânt de o putere infinită dă impresia că ar avea forța să aspire tot în calea sa, că ar putea orice pe aripile suflului său: oameni, vapoare, arbori, case...

Acest vuiet exagerat, aproape insuportabil, dispare în câteva secunde. Pe ultimele sale sunete auzim zgomotul făcut de un ascensor care se oprește.

Scena se luminează.

Sala de recepție a unui hotel.

De un confort discret, sub o lumină cernită și artificială, această sală de recepție oferă tradiționalele fotolii în jurul unor mese joase, biroul - pentru moment gol – și eventualii clienți, locatarii hotelului, distribuiți către două culoare care duc la camere. Un culoar e notat cu V, celălalt cu A.

*Luminițele de la lift arată că cineva e pe cale să sosească. Un țiuit. Ușile se deschid. Un pic buimac, dezorientat, JULIEN, un bărbat încă tânăr, îmbrăcat într-un impermeabil deschis, își freacă cu o mână capul și se sprijină cu cealaltă de peretele ascensorului. După ce și-a masat fruntea, își adună forțele și **trece** încet pragul. Calcă nesigur, ca și cum ar fi după un accident care l-a lasat cu un dezechilibru.*

*Se uită o clipă în jurul lui, apoi se apropie de recepție. Imediat **apare** un angajat longilin, îmbrăcat în alb, care îi zâmbește blând.*

JULIEN se sprijină de birou.

JULIEN Unde sunt? *(Ca răspuns, omul îi dă încet o cheie. JULIEN o ia)* Aveți dreptate, mă duc să mă odihnesc.

*Omul face un semn. O femeie în alb, la fel de suplă și tăcută, **apare** și se apropie de JULIEN. Ca și cum aceasta i-ar fi vorbit, JULIEN îi răspunde.*

JULIEN Da, am bagaje, sunt în mașina mea, dar... *(Își caută cheile în buzunarul de la impermeabil, dar nu le găsește. Descurajat)* Lăsați-le... Vedem mai târziu de ele... *(Angajata îl ia de braț și îl conduce spre culoarul V. JULIEN se oprește brusc și se întoarce)* Aveți nevoie de numele meu, nu?... Dacă mă caută cineva...

Tânărul îi arată registrul hotelului.

JULIEN A... l-ați înscris deja... bine... *(Pare destul de tulburat)* Da, aveți dreptate, mă duc să mă odihnesc...

*Angajata îl susține bine. Cei doi **dispar** pe culoarul V.*

*De pe culoarul A **vin** alte două personaje. Îmbrăcat într-un halat de mătase, ASTROLOGUL RADJAPOUR se uită prin holul hotelului.*

ASTROLOGUL V-am zis că e ceva nou.

PREȘEDINTELE îl urmează. E un om sec, convențional, îmbrăcat cu discreția severă a oamenilor care se estimează înainte de toate ca fiind respectabili.

PREȘEDINTELE Nu cred, n-am auzit nimic.

ASTROLOGUL Normal, doar sunteți la fel de surd ca un ceas de bucătărie.

PREȘEDINTELE *(jignit)* Pardon?

ASTROLOGUL Vedeți! *(Se întoarce către angajatul de la recepție)* Raphael, tocmai a venit cineva, nu? *(Tânărul surâde. ASTROLOGUL citește în asta o aprobare)* Deci nu mi s-a părut.

PREȘEDINTELE *(surprins)* I-ați spus Raphael? Eu îi spun Gabriel.

ASTROLOGUL Și vă răspunde?

PREȘEDINTELE Bineînțeles.

ASTROLOGUL Atunci avem amândoi dreptate.

PREȘEDINTELE Nu se poate. *(Se întorc spre recepție)* Gabriel, te numești Raphael sau Gabriel?

Tânărul deja a disparut fără nici un cuvânt.

ASTROLOGUL *(se așează)* De ce nu puteți suporta să avem amândoi dreptate?

PREȘEDINTELE Pentru că dumneavoastră spuneți ceva, iar eu zic altceva.

ASTROLOGUL Și?

PREȘEDINTELE Adevărul e neapărat de o parte sau de alta. Niciodată de ambele părți. Așa că. Așa că. Așa că ori dumneavoastră aveți dreptate și eu mă înșel, ori eu am dreptate și dumneavoastră vă înșelați.

ASTROLOGUL Adevărul dumneavoastră nu-l poate tolera pe al meu?

PREȘEDINTELE Evident.

ASTROLOGUL Înțeleg... Ca o femeie măritată: așa ceva nu se împarte.

PREȘEDINTELE Eu n-am împărțit-o niciodată cu cineva pe doamna Președinte.

ASTROLOGUL Vă cred, mai ales că ieri mi-ați arătat poza ei.

PREȘEDINTELE (*jignit*) Cum?

ASTROLOGUL (*îi vorbește ca unui surd*) Mi-ați arătat ieri poza ei!

ASTROLOGUL își deschide ziarul și începe să citească, dar asta nu-l oprește pe PREȘEDINTE să vorbească.

PREȘEDINTELE Ați văzut-o pe Doctorița S... azi? (*ASTROLOGUL dă să răspundă*) Nici nu-am văzut-o. Am rugat-o în mod special să mă primească în dimineața asta și încă n-am primit nici un răspuns. Se poate să tratezi oamenii în felul ăsta? Vă întreb? (*ASTROLOGUL vrea să răspundă*) E inadmisibil. Există totuși despre fiecare dintre noi dosare precise și complete. Doctorița S... ar trebui să știe cu cine are de-a face. Credeți că doctorul ăsta e competent? (*ASTROLOGUL vrea să răspundă*) Constat că astăzi medicii sunt formați în ciuda bunului simț, că sunt îndopați ca o găscă de Crăciun cu fel de fel de cunoștințe, dar nu învață esențialul: bunele maniere! Cu medicina asta modernă, nu mai avem de-a face cu oameni cultivați, ci doar cu barbari care dețin informații. Nu sunteți de aceeași părere? (*ASTROLOGUL deschide gura*) Asta e decadența morală a acestei generații. Ei n-au cunoscut nici foamea, nici frigul. N-au cunoscut niciodată războiul. Ei au curul în cremă încă de la naștere!

ASTROLOGUL Domnule Președinte, dumneavoastră apreciați răspunsurile pe care le dau la întrebările dumneavoastră?

PREȘEDINTELE Cum?

ASTROLOGUL (*ca și cum ar fi surd*) Vă plac răspunsurile mele?

PREȘEDINTELE Ce tot îndrugi acolo? Apreciez mult părerile dumneavoastră, dar vă rog să tăceți când vorbesc eu!

ASTROLOGUL oftează și se întoarce la ziarul lui.

ASTROLOGUL Zgomotul pe care îl fac când citesc nu vă deranjează?

PREȘEDINTELE Poftim? (*În acest moment **intră** MARIE*)

MARIE Mi-am făcut de patru ori patul, am lustruit de cinci ori chiuveta, mi-am întins ridurile, nu mai știu ce să fac. N-aveți ceva de făcut, de cusut niște nasturi? Ne e defect, tivul dumneavoastră?

PREȘEDINTELE Doamnă, ați fost primită de doctorița S...?

MARIE Nu. Am întrebat și eu de ea.

PREȘEDINTELE E inadmisibil! Ne tratează ca pe niște femei de serviciu!

ASTROLOGUL (*șocat*) Domnule președinte!

MARIE (*încântată*) Are dreptate, domnul, chiar sunt femeie de serviciu.

PREȘEDINTELE A!...

ASTROLOGUL Domnule Președinte, aici nimeni nu are recomandări.

PREȘEDINTELE Egalitarismul, presupun? Lepra republicană s-a infiltrat peste tot. Nu se mai ia în considerare cine e și ce e. Valoarea unui om nu mai are importanță.

ASTROLOGUL Pentru mine, valoarea unui om e aceea de a fi om, nimic altceva.

PREȘEDINTELE Prostii! Prostii periculoase!

MARIE (*către ASTROLOG*) Domnul are dreptate. Nu putem compara un Președinte cu o femeie de serviciu.

PREȘEDINTELE Vedeți! Chiar ea recunoaște. Și, doamnă dragă, care e diferența după părerea dumneavoastră?

MARIE Păi...

PREȘEDINTELE Da, da, insist! Ca să-l instruim pe prietenul nostru (*mai tare*) și pe doctorița S... dacă ne aude. Care e după părerea dumneavoastră diferența dintre un Președinte și o femeie de serviciu.

MARIE După părerea mea? Păi, e poveste de birou...

PREȘEDINTELE (*încurajând-o*) Da...

MARIE Un Președinte murdărește biroul, iar o femeie de serviciu îl curăță.

ASTROLOGUL (*amuzat*) Continuați.

MARIE Mai e și felul de a vorbi. Un Președinte le vorbește oamenilor ca și cum ar fi toți de căcat, iar o femeie de serviciu vorbește ca și cum ea ar fi de căcat.

ASTROLOGUL Și?

MARIE Un Președinte are o grămadă de titluri care apar înainte și după numele său: Domnul Președinte Truc, Director general al Societății imobiliare, Membru al Consiliului de administrație, Ofițer al Legiunii de onoare...

Pe când o femeie de serviciu nu are decât numele ei. Și până și pe ăla îl pierde foarte repede, așa că rămâne numai cu prenumele. Și... dacă n-o cheamă Marie, o s-o cheme așa oricum, pentru că patronii nu prea au memorie.

ASTROLOGUL (*se întoarce spre PREȘEDINTE*) E efectiv surprinzător că, deși diferențele sunt atât de evidente, doctorul S... nu v-a primit.

Intră JULIEN. Pare să meargă puțin mai bine.

JULIEN Bună ziua. (*Ceilalți se ridică să-l salute*) Eu sunt Julien Portal.

ASTROLOGUL Dați-mi voie să vi-l prezint pe domnul Președinte Delbec și pe doamna Martin.

MARIE ...Marie Martin. Marie, parcă mi-e scris în frunte.

ASTROLOGUL Și eu, Astrologul Radjapour.

JULIEN Mă scuzați, nu vreau să par stupid, dar nu prea știu ce caut aici. Nu-mi aduc aminte să fi rezervat o cameră la hotelul ăsta și, totuși, când am venit, numele meu era trecut în registru. Unde e responsabilul? Unde ne aflăm cu exactitate?

ASTROLOGUL Ce înțelegeți dumneavoastra prin ”exactitate”?

JULIEN În ce oraș? Pe ce drum?

ASTROLOGUL Eu nu știu nimic.

JULIEN Cum? Și dumneavoastră ați sosit acum?

ASTROLOGUL O, nu! Eu sunt cel mai bătrân locatar al acestui hotel. M-am instalat aici acum șase luni.

JULIEN Mă iertați, mintea mi-e foarte neclară în dimineața asta, nu prea mă fac înțeles. Cum se numește hotelul?

Cei trei clienți tac. JULIEN se uită la ei pe rând. Ei nu spun nimic. JULIEN se scarpină pe cap. MARIE îi pune mâna pe umăr.

MARIE Ați avut un accident de mașină?

JULIEN Da... nu... *(Se gândește intens)* Nu știu. Eram pe autostradă, da, se însera. Chiar dacă eram destul de obosit, controlam bine mașina, un Parodeo, ultimul model, C6, îl știți?

ASTROLOGUL Eu știu numai două tipuri de mașini. Cele care au inscripția
“Taxi” pe ele și cele care nu au.

JULIEN Mergeam cu viteză, dar eram stăpân pe mașina mea. Am ajuns la mine.

MARIE Vă aștepta cineva?

JULIEN (*lasă capul în jos*) Nu.

MARIE Trebuie totdeauna s-aveți pe cineva care să vă aștepte... Singurul mijloc
de a evita accidentele.

JULIEN (*indignat*) Dar eu n-am avut un accident.

Ei se uita la el cu blândețe, dar cu și mai mult scepticism.

JULIEN (*protestând*) N-am avut nici un accident! N-am avut nici un accident.

Toți tac.

JULIEN Îmi dau seama că moțaiam când am intrat ca să mă odihnesc în motelul
ăsta.

ASTROLOGUL Un motel! Ce caraghios! Un motel!

*MARIA și ASTROLOGUL nu se pot abține să nu râdă. PREȘEDINTELE încearcă
să se alăture râsului lor.*

*În acest moment, tânărul în alb traversează scena. Îi privește o secundă cu un surâs
tandru. Toți se opresc imediat din râs.*

MARIE (*puțin rușinată*) Aveți dreptate, Emmanuel, nu e frumos să ne batem joc.

PREȘEDINTELE (*surprins*) I-ați spus Emmanuel?

Angajatul a plecat.

JULIEN Mă puteți ajuta?

ASTROLOGUL *(către JULIEN)* Să aveți încredere în experiența mea, e un singur mod de-a înțelege unde sunteți. Să ne întrebați pe fiecare dintre noi ce făcea chiar înainte de a ajunge aici.

MARIE dă din cap aprobator. După câteva secunde, PREȘEDINTELE face la fel.

PREȘEDINTELE Dacă asta vă poate ajuta...

JULIEN Dar e absurd...

ASTROLOGUL Nu există altă cale.

MARIE Are dreptate. *(Către JULIEN)* Întrebați-mă. *(JULIEN nu reacționează)* Întrebați-mă, pentru numele lui Dumnezeu! *(JULIEN face o grimasă pe care Marie o interpretează pozitiv)* M-a întrebat! *(Oftează, ia aer și-și începe discursul)* Marie, părinții mei m-au botezat Marie. O idee foarte bună! Am șters praful toată viața. Mi-au scris numele de Marie în frunte pentru că știau ca măturatul, curățatul și cârpitul vor fi domeniul meu. Tata era țăran, un om frumos, foarte brunet, ras proaspăt de dimineață și obosit la amiază. Cred că înțelegeți ce vreau să spun. Toate firele acelea care împung, care zgârie, sunt forța unui om, ele arată că e multă spermă în interior. Asta înseamnă că-i cam ardea de sărutat tot timpul. Mama îmi făcea câte un frățior sau o surioara în fiecare primăvară. Mai aveau 12 după mine. Așa că trebuia să-i ajut mult, pentru ca ea era mereu puțin obosită. Din fericire, cum cel de-al treispelea, Pascalito, n-a prea ieșit normal - avea fața albăstruie și nu ținea pasul cu ceilalți - părinții au spus tuturor că ar fi căzut din căruța cu sfeclă și că tata și-a pus căciuliță. Eu cred că mama își spărsese de fapt scoica.

PREȘEDINTELE (*îngrozit*) Faceți un rezumat, în fine, scurtați-o.

MARIE Nu știu s-o scurtez. Cum nu mă lăsați niciodată să vorbesc, când prind ocazia nu mă mai pot opri. Pe scurt, de când cânta cocoșul și până seara, eu făceam curățenie tot timpul și nu aveam o secundă pentru mine ca să pot visa. Așa că abia la 28 de ani, când un băiat mi-a atins puțin chiloții la bal, l-am lăsat să mă tăvălească în cocioaba lui veche și am plecat de acasă ca să fiu cu el și cu mititica mea. L-am ales pentru că semăna cu tata. Era la fel de păros. Numai că tata muncea și avea grijă de copiii lui, dar al meu nu era bun de nimic. Avea păr și pe mâini, dar asta nu-i folosea la nimic. Și era leneș, zici că era mort. Și am luat-o de la-nceput. A trebuit să-l întrețin eu, făcând curat. Și pe el și pe cei doi copii. Am două fete, la asta m-am priceput. Și-n schimb n-am primit nici măcar un mulțumesc, nimic, nici o alinare, nici o încurajare. E drept că o viață de câine, chiar dacă te dă peste cap, face ca o femeie să se simtă mereu femeie.

PREȘEDINTELE Vă rog, scurtați-o!

MARIE Nu pot, v-am spus!

PREȘEDINTELE Noi vrem să știm sfârșitul, nu începutul.

MARIE Nu-s prea multe de povestit despre viața mea, așa că atunci când mă apuc s-o povestesc, spun tot, fără să fiu întrebată. În fine, în fiecare zi pleca să-și ia țigări, până când nu s-a mai întors. Asta nici n-a fost rău, chiar dacă nu m-a ajutat să mă simt mai frumoasă. În fine, fetele au crescut. Nu știu pe cine au moștenit, poate pe bunicul lor. Aveau foc la cur. Ceva inimaginabil. Schimbau bărbații mai des decât chiloții. Am avut toate problemele din lume ca să le bag în menaj și să le opresc să mai alerge după salam. Apoi am fost pensionată anticipat. Toată viața îmi spuseseam că în ultima zi, la ultimul patron, am să-l dau dracului. Și în loc să fac asta, în timp ce-mi aranjam cârpele și mătura, am

simțit cum mă ia o moleșeală, cum mă încearcă un frison și deodată, uite așa, în mijlocul unui salon, m-am trezit pe covor. La spital au fost foarte drăguți. N-aș fi crezut să fie așa de bine la spital. Totul în ordine, totul alb. Și asta fără să fiu eu cea care spăla și curăța. Oameni tineri îmi zâmbeau. Cred că cele mai frumoase zile din viața mea le-am petrecut la spital. Mi-au spus că am inima obosită, uzată anormal pentru vârsta mea. Mi-au prescris o casă de odihnă. Când am intrat acolo, într-un castel vechi, în mijlocul unui parc, cu toată lumea atentă cu mine și care mă servea ca pe o doamnă, ei bine, atunci chiar m-am simțit ca o prințesă. Chiar și grădinarul, în fiecare dimineață, îmi aducea un trandafir în cameră și-mi făcea o reverență de mă făcea să roșesc toată. Ieri, când am coborât scările alea mari și m-am agățat de balustradă, mi-am zis că aici, în sfârșit mi-era bine, c-o să am timp să mă gândesc la tot ce n-am apucat să mă gândesc. La viață, la moarte, la Dumnezeu, la toate astea. Simțeam cum îmi crește inima și cum mi se deschid ochii, cum o viață nouă are să înceapă, cum totul vibra în jurul meu, ca și cum auzeam respirația lucrurilor. Mi-am zis: “Asta înseamnă să fii fericit!” Și zbang!

JULIEN Zbang?

MARIE Am făcut un atac.

JULIEN Și apoi?

MARIE Am ajuns aici.

JULIEN Aici e o clinică?! Nu e un hotel?

ASTROLOGUL Așteptați! Aveți cuvântul, domnule Președinte.

PREȘEDINTELE Eu voi fi scurt. Ultima mea amintire înainte să mă regăsesc aici o am de alaltăieri... Ieșeam de la mine, ca de obicei la 8 dimineața fix. Am deschis poarta și am observat un biciclist care venea pe trotuar. Era un tânăr, bineînțeles. A sunat din soneria ridicolă de la bicicletă. Mi-am

zis: “Acest puști cretin o să se oprească, n-are voie să circule pe trotuar. Am făcut doi pași, apoi am fost ridicat subit și proiectat direct spre o bancă. Am simțit cum craniul mi s-a lovit de colțul unei pietre. Iată!

ASTROLOGUL Venea din stânga?

PREȘEDINTELE Evident!

ASTROLOGUL Sunteți o victimă a regulamentului.

PREȘEDINTELE Eu întotdeauna am respectat toate legile. Imbecilul ăla nu le-a respectat.

JULIEN (*către ASTROLOG*) Și dumneavoastră?

ASTROLOGUL Comă diabetică.

JULIEN Unde sunt doctorii? Infermierii? De ce camerele noastre nu sunt echipate cu aparate pentru îngrijire medicală?

ASTROLOGUL Nu suntem într-un spital.

JULIEN Deci nu suntem la urgență?

PREȘEDINTELE Nu.

MARIE Pe ce culoar stați? Pe A sau pe V?

JULIEN Pe ăsta.

ASTROLOGUL Pe culoarul V? Deci n-ați avut un accident!

JULIEN Normal. N-am avut nici un accident. Doar v-am zis. (*Gânditor*) Ce înseamnă culoarul V? De ce e un culoar V și unul A?

ASTROLOGUL O să vă întâlniți fără îndoială cu doctorul S...

JULIEN Mi-ați spus că nu suntem într-un spital și totuși există un doctor?

MARIE S... Doctorul S...

JULIEN Vreau să-l văd imediat.

PREȘEDINTELE Ei, dragul meu, nu poate fi întâlnit doctorul S... așa.

ASTROLOGUL E suficient să vrei ca să nu poți.

MARIE Sunteți sigur că n-ați intrat voit în copac?

JULIEN Ce copac? Despre ce vorbiți?

ASTROLOGUL Tot nu v-ați prins? Comă... Criză cardiacă... Accident...
Nu faceți legătura între ultimele noastre amintiri?

JULIEN *(se ridică și se uită în jur)* Vreți să spuneți că... *(Toți aprobă din cap)*

ASTROLOGUL Ultimele noastre amintiri sunt toate, din păcate... ultimele.

JULIEN *(jenat să spună ce gândește)* Noi suntem... morți?

Cei trei izbucnesc în râs.

JULIEN *(începe să țipe)* Mort! Sunt mort! *(Cei trei încă mai râd. Îl scutură pe ASTROLOG)* Răspunde-mi, pentru numele lui Dumnezeu. Eu sunt mort și asta vă face să râdeți?

ASTROLOGUL Dacă dumneavoastră sunteți, atunci și noi suntem.

Asta declanșează o nouă izbucnire în râs a celor trei locatari.

JULIEN Am nimerit la nebuni. Eu nu mai stau nici o secundă aici.

PREȘEDINTELE are un râs reținut. JULIEN, furios, pornește spre lift.

MARIE O să aibă încă o surpriză. (*JULIEN caută frenetic butonul liftului*)

JULIEN Vreau să ies!

ASTROLOGUL Liftul ăsta nu poate fi chemat.

JULIEN (*nervos*) Foarte bine, o să ies pe scara de serviciu.

ASTROLOGUL Nu există.

JULIEN Sunteți nebuni de legat!

ASTROLOGUL (*vesel*) Asta se poate!

Locatarii râd din nou. JULIEN o ia spre unul din culoare.

MARIE Mie tocmai la înmormântări îmi vine să râd.

JULIEN, plin de furie, începe să alerge.

JULIEN O s-o găsesc! (*Iese pe celălalt culoar*)

ASTROLOGUL (*dă din umeri*) Trebuie să încerce.

MARIE E normal să nu ne creadă. El nu s-a văzut plecând...

ASTROLOGUL În prima mea noapte aici am încercat chiar să găuresc podeaua camerei.

JULIEN revine în sala de recepție a hotelului, fără suflu, nădușit learcă.

JULIEN E scandalos! Nu sunt ieșiri, ci doar ferestre opace care nu se deschid.
Dacă nu-mi spuneți imediat unde-i ieșirea, o să sparg un geam și-o să m-arunc de la etaj.

ASTROLOGUL (*nici măcar nu se întoarce*) Normal.

MARIE V-am zis că-l așteptă o surpriză.

*JULIEN **dispare** pe culoarul V. Ajunge în camera sa și auzim cum aruncă mobila pe fereastră.*

MARIE Nu-mi plac spargerile. Îmi fac rău la inimă. Și bieteile obiecte n-au nici o vină.

ASTROLOGUL Nu mai are importanță.

MARIE E o deformație profesională. În menaj ești obișnuit să rămâi singur în casele oamenilor și să ai grijă de obiecte. Chiar ajungi să le vorbești. Când cureți argintăria, îți imaginezi că-i faci toaleta. Când pui ceară ca să lustruiești o masă, e ca și când ai hrăni-o. Când spargi ceva, ai impresia că faci rău unei persoane. Îți ceri scuze, te fâstăcești, duci rămășițele la gunoi și te simți vinovat.

JULIEN izbucnește, epuizat, descurajat.

JULIEN E incredibil! Geamurile rezistă. Sunt la-nchisoare sau ce? Locul ăsta nu e real!

ASTROLOGUL N-ați ajuns aici de bună voie și nici n-o să plecați de bună voie.

JULIEN se simte brusc slăbit. ASTROLOGUL se grăbește să-l susțină.

ASTROLOGUL Să mergem...

JULIEN (*alb*) Nu poate fi adevărat... Nu sunt mort... nu sunt mort...

MARIE Începe să înțeleagă. (*Îl aduc în mijlocul lor*)

JULIEN (*febril*) Totuși sunt viu, nu? Viu!

ASTROLOGUL Hai, c-ați trăit situații și mai ciudate. Și-n visele dumneavoastră sunteți viu. Aveți un corp cu care înotați într-o apă albastră și totuși sunteți întins în patul dumneavoastră.

JULIEN (*pipăindu-se*) Trăiesc...

ASTROLOGUL Ca să vă demonstrați că trăiți, ar trebui să vă omorâți. Da. Dacă ați reuși, este pentru că înainte erați viu. Din contră, dacă eșuați, asta ar putea însemna ori că erați deja mort, ori că sunteți nemuritor.

JULIEN Înnebunesc.

ASTROLOGUL Și asta e o soluție.

PREȘEDINTELE (*ironic*) E o soluție.

Cei doi tineri în alb intră brusc în scenă, ca și cum ar precede pe cineva important.

ASTROLOGUL A, o să vină Doctorul S...

PREȘEDINTELE (*se ridică*) Are întâlnire cu mine!

Cei doi tineri se uită insistent la MARIE, ASTROLOG și PREȘEDINTE. Aceștia par a înțelege ceva.

MARIE (*deceționată*) A, bine.

ASTROLOGUL (*idem*) De acord.

PREȘEDINTELE (*indignat*) Dar eu eram aici înainte domnului. (*Se întoarce agresiv spre JULIEN*) Ce ați făcut în viață, dumneavoastră?

JULIEN (*cu o voce albă*) Redactor-șef la o gazetă sportivă.

PREȘEDINTELE Păi atunci?! Nu credeți că presedintele a trei societăți importante face mai mult ca un redactor-șef? Nu?

Angajații insistă. Cei trei vechi locatari se ridică. ASTROLOGUL se apleacă tandru spre JULIEN.

ASTROLOGUL Cu dumneavoastră vrea să vorbească Doctorul S... .

JULIEN Cine v-a zis?

ASTROLOGUL Raphael!

PREȘEDINTELE Gabriel!

MARIE Emmanuel.

*ASTROLOGUL, PREȘEDINTELE și MARIE părăsesc scena. Cei doi tineri îi urmează. JULIEN așteaptă. **Intră** o femeie. Elegantă, dar severă, ea poartă niște dosare sub braț, ca un medic care-și face vizita în salonul unui spital.*

DOCTORUL S... Julien Portal?

JULIEN Da?

DOCTORUL S... Bună ziua, eu sunt Doctorul S...

JULIEN este luat prin surprindere. DOCTORUL S... are un surâs care îl liniștește. Îi face semn să se așeze.

DOCTORUL S... (blând) Vă e teamă?

JULIEN Puțin.

DOCTORUL S... Ați înțeles unde vă aflați?

JULIEN Spuneți-mi că nu e adevărat.

DOCTORUL S... Cu 200 la oră, ați ieșit de pe drum și ați intrat într-un copac.

JULIEN *(neîncrezător)* Nu-mi aduc aminte nimic.

DOCTORUL S... Normal, dormeați! *(Răsfoiește hârtiile sale)* Dați-mi voie să mă uit în dosarul dumneavoastră.

JULIEN *(pentru sine)* Un copac... Am ajuns să mă izbesc de un copac. Bine că eram singur...

DOCTORUL S... *(meccanic)* O bilă albă pentru dumneavoastră.

JULIEN, ca trezit dintr-o amețeală, se uită atent la DOCTORUL S... Ochii lui de bărbat, la vederea unei femei, încep să sclipescă.

JULIEN Nu mi-am imaginat că sunteți așa.

DOCTORUL S... Adică?

JULIEN Frumoasă. *(Ea surâde, apoi se întoarce la dosarul lui)*

DOCTORUL S... 40 de ani. Dintr-o familie înstărită. Studii bune. Fără operații chirurgicale majore. Nici o boală gravă.

JULIEN *(cinic)* Sunt un mort foarte sănătos!

DOCTORUL S... Tentative profesionale diverse. O anumită instabilitate vă face să vă părăsiți locurile de muncă după doi ani. Necăsătorit.

JULIEN Mă acceptați și așa?

DOCTORUL S... Eu nu vă judec, eu vă fac bilanțul. *(Își pune picior peste picior)*

JULIEN *(o privește plin de dorințe)* Dacă mi-aș fi putut imagina că moartea ar avea picioare frumoase...

DOCTORUL S... Încercați să mă seduceți?

JULIEN Ce se câștigă? Ce se pierde?

DOCTORUL S... Nu încercați aceste metode cu mine. În dosarul dumneavoastră scrie că ați alergat frenetic după femei...

JULIEN Ele fug repede.

DOCTORUL S... Dumneavoastră și mai și. Până când puneți mâna pe ele. Le-ați părăsit pe toate.

JULIEN Eu sunt de vină că-mi dau seama foarte repede când o relație n-are viitor?

DOCTORUL S... (*ironică*) Rapid în toate.

JULIEN N-am dat niciodată peste femeia care să mă facă fidel.

DOCTORUL S... Ca și cum asta depindea de ele.

JULIEN (*enervat*) Am făcut multe să se bucure, am făcut multe să plângă, e aceeași soartă. Cea mai mare parte a femeilor pe care le-am cunoscut nu vroiau dragoste, ci povești de dragoste. (*Se ridică brusc plin de furie*) Despre ce vorbim? Doar nu vreți să mă faceți să cred în legenda aceea veche a paradisiului, a infernului, a sufletelor puse în balanță și a Judecății de apoi! Refuz să fiu condamnat de dumneavoastră! Sunt mort! Nu-i de ajuns?

DOCTORUL S... Vă înșelați complet. (*Calm*) În primul rând, eu sunt Doctorul S... Și apoi, dumneavoastră nu sunteți mort.

JULIEN (*agitat*) Ce?

DOCTORUL S... Natural.

JULIEN (*exultă*) Știam eu! Știam bine! Dumnezeu! (*Boxează cu inamici invizibili*) Sunt viu! Viu! (*Deodată, parcă ar avea 20 de ani*)

DOCTORUL S... (*îl privește amuzată*) Eu n-am zis așa ceva.

JULIEN Ce?

DOCTORUL S... N-am spus că sunteți viu!

JULIEN se închide în sine. Nu vrea să mai audă nimic.

JULIEN Nu mai vreau să încerc să înțeleg ce se pălăvrăgește aici. Întrucât mă țin pe picioare, pot pleca?

DOCTORUL S... Asta nu depinde de dumneavoastră.

JULIEN Încercați să mă împiedicați?

DOCTORUL S... *(blând)* Nici de mine.

JULIEN Ia ascultați-mă, doamnă doctor, nu știu prea bine cum am ajuns în clinica dumneavoastră. Fără îndoială am adormit la volan, am intrat într-un copac, mi-am pierdut cunoștința, timp în care am fost adus aici. Acum mă simt foarte bine și nu mai am nevoie de ajutorul dumneavoastră. Așa că vă fac o reverență, salutare. *(Apasă frenetic pe butonul liftului)* Și spuneți liftului să vină odată!

DOCTORUL S... Aveți de gând să vă reluați circuitul? Liftul? Scările pe care nu le găsiți? Geamurile care nu se sparg?

Cu un gest, DOCTORUL S... face cele două ajutoare să apară. Ei se pun la intrarea fiecărui culoar, pentru a-l opri pe JULIEN să treacă. Ea îi face semn să se calmeze.

JULIEN E absurd! Sunt într-o închisoare sau ce?

DOCTORUL S... Sunteți în pericol. Trebuie să vorbim. Veți înțelege.

Cu un alt gest, ea îi trimite pe cei doi angajați în fundul scenei. Ei fac să gliseze un perete și să apară un panou luminos, ca un straniu tablou de bord invizibil publicului.

DOCTORUL S... E mai puțin de o oră de când mașina dumneavoastră a intrat cu peste 200 la oră într-un copac. Nu vreau să vă descriu starea caroseriei de care erați atât de mândru. Și prefer să nu vă descriu starea dumneavoastră.

JULIEN Despre ce vorbiți?!

DOCTORUL S... îl ia de mână și-l conduce spre tabloul luminos.

DOCTORUL S... A venit ambulanța să vă ia. Erați inconștient, tumefiat, cu genunchii zdrobiți, cu mai multe coaste rupte. Ați fost dus la serviciul de urgență al spitalului Descartes. O echipă foarte calificată încearcă să vă salveze viața. Nu sunt prea optimiști. Sunt cu sufletul la gură. Fac tot ce pot.

Îi arată tabloul, unde se ghicesc semnale luminoase care clilesc, indicatoare care urcă și coboară.

DOCTORUL S... Toți bărbații și toate femeile care sunt aici sunt pe cale să trăiască pe Pământ momente cruciale. Vegheați de medici, de infirmiere sau de familiile lor, plini de tuburi cu ser și de electrozi, se află în ceea ce voi numiți comă. Adică între viață și moarte. Care va să zică aici.

Ea îl conduce spre fotoliu. El a devenit somnambulic.

DOCTORUL S... Aici trebuie să așteptați, la Hotelul Celor Două Lumi. Aici sunteți protejat de durerile pe care corpul dumneavoastră le suferă acolo jos.

JULIEN (*aproape convins*) Nu pot să cred. Vreți să mă convingeți că trupul meu e altundeva?

DOCTORUL S... Vă doare glezna? Ați suferit o entorsă teribilă. Acum două zile era foarte unflată. Nici nu mai puteați să mergeți. Suferiți în acest moment?

JULIEN își mișcă piciorul fără nici o dificultate.

DOCTORUL S... Vedeți? Corpul dumneavoastră de carne și oase, trupul vulnerabil e la reanimare. Sunteți aici în așteptare.

JULIEN Ce aștept?

DOCTORUL S... Să vi se decidă soarta. Dacă vă salvează, ascensorul o să vă coboare înapoi pe pământ. Dacă nu reușesc să vă reanimeze, ascensorul o să vă ducă în sus.

JULIEN primește această revelație ca o lovitură. Sonat, se uita lent în jurul lui.

JULIEN Acolo sus?

DOCTORUL S... Sunt destule noutăți pentru moment.

JULIEN Moartea?

DOCTORUL S... Ceea ce numiți voi moarte.

JULIEN Nimic mai mult?

DOCTORUL S... Suprimarea acestei vieți, aici. (*Pauză*) Treaba mea e să vă dau informațiile necesare pentru organizarea trecerii dumneavoastră.

JULIEN Cine v-a angajat?

DOCTORUL S... vede că semnalul culoarului A se aprinde și se stinge. Ea se pregătește să iasă.

JULIEN Ce înseamnă culoarul A și culoarul V?

DOCTORUL S... Cum? N-ați ghicit? Culoarul A pentru accidente, culoarul V pentru voluntari, adică pentru sinucigași.

JULIEN Ați făcut o greșală! M-ați pus pe culoarul V. Eu nu m-am sinucis, eu am avut un accident.

DOCTORUL S... A, da?

JULIEN Nu m-am izbit în mod voluntar de acel copac.

DOCTORUL S... A, da? (*Intens*) Domnule Portal, nu numai că la acea oră aveți alcool în sânge, dar sunt ani buni de când beți. Ați încercat și alte droguri, mai ușoare, mai violente, mai rare, dar mereu alcoolul v-a permis cel mai bine să fugiți de toate. Afacerile dumneavoastră erau pe cale să se prăbușească, ziarul dumneavoastră nu mai mergea, vă băteați joc ca un nebun, comportamentul dumneavoastră părea din ce în ce mai aberant în ochii colaboratorilor. De luni de zile ați scăpat toate hăturile. Așa că puteți înțelege de ce în dimineața când v-am găsit plin ca un butoi, strivit cu 200 la oră de un copac, s-a tras concluzia că e o sinucidere, o sinucidere programată cu mult timp în urmă!

JULIEN rămâne cu gura cascătă.

JULIEN O sinucidere premeditată? Eu?

DOCTORUL S... Da, alcoolul: sinuciderea lașilor! Iar acum vă rog să mă scuzați, nu vă am numai pe dumneavoastră ca pacient.

Ea iese. JULIEN se așează și rămâne mut. E șocat de tot ce a auzit. ASTROLOGUL bagă capul în scenă. Și-a pus pe cap un turban oriental ornat cu o piatră de lună. Verifică dacă JULIEN e singur, apoi se apropie și îi întinde cartea sa de vizită.

ASTROLOGUL "Astrologul Radjapour, vizionar în toate cele, extraluciditate la comandă, astrologie, contactarea strămoșilor, meditație transcedentală. Magul Radjapour, toate științele milenare din Orient și Orientul mijlociu."
(Pauză) Bineînțeles primul meu nume e Marcel. Marcel Pelucha. Născut pe strada Fiicele calvarului, la Paris. Cum ar putea cromozomii și ovulele, aceste mici bestii inteligente, să se înșele în asemenea hal? (Pauză)
Vreți să vă citesc viitorul?

JULIEN iese brusc din starea de descurajare.

JULIEN Va bateți joc de mine?

ASTROLOGUL Puțin. Dar există oameni care tocmai asta își doresc. Și chiar mă plătesc.

JULIEN Sigur nu aici.

ASTROLOGUL Chiar și aici! Nu vă puteți imagina ce mână mi-am facut după șase luni. Singura problemă e că acești bani nu-mi folosesc la nimic în prezent și că viitorul e nesigur. Mă rog, asta e!

JULIEN lovește pereții.

JULIEN E revoltător!

ASTROLOGUL (ca pentru sine) Oho, șase luni de comă, asta e o scuză.

JULIEN Nu, eu vorbeam de locul ăsta! De așteptarea asta.

ASTROLOGUL E! Temnița-i temniță, care-i diferența? De aici sau din altă parte oricum nu se evadează decât prin fereastra morții. Și nu se știe niciodată unde nimerești.

JULIEN se mișcă în cerc ca o fiară în cușcă.

ASTROLOGUL În fine, noi știm c-o să murim, dar întoarcem spatele căii ferate, refuzăm să vedem trenul, ne spunem că următorul nu e pentru noi. Aici, orarul e precis. (*Îl bate pe spate*) Și până una alta e mult mai agreabil. Da! Poți deveni gurmand, poți să profiți. Acum, eu mă delectez de fiecare clipă ca de o bomboană, o desfac, o savurez.

JULIEN Cum te poți distra aici?

ASTROLOGUL Iată ceea ce schimbă tot: aici nu te distrezi, ești ocupat. La început cunoști tot felul de oameni. Dacă aveți noroc să stați mult timp la reanimare (*reacție șoc a lui Julien*), o să vedeți că se defilează mult. În fiecare zi se vine și se pleacă. Și în rest flecărim, așa cum facem noi. Eu nu spun nimic important, nici măcar inteligent și nici dumneavoastră, dar pălăvrăgim și asta înseamnă că existăm și că se țes între noi legături umane. E minunat, nu?

JULIEN La ce bun? De ce să ai legături cu niște oameni pe care n-ai să-i revezi cu siguranță niciodată.

ASTROLOGUL (*joacă jignirea*) Dacă nu vă plac decât lucrurile de durată, atunci n-aveți decât să vorbiți munților, stâncilor, pietrelor, dar mă îndoiesc c-o să vă răspundă, dacă sunt la fel de intransigente ca dumneavoastră. (*Se ridică să plece*)

JULIEN *(cu un surâs)* Sunt impresionat.

ASTROLOGUL *(se întoarce)* Vedeți cum viața poate fi uneori amuzantă... O, scuzați-mă!... *(Se corectează)* Vedeți cum coma poate fi veselă?

JULIEN se așează pe un scaun.

JULIEN *(suspină)* Sunt deprimat. Am fost mereu deprimat.

ASTROLOGUL Poate un copil răsfățat.

JULIEN De ce spuneți asta?

ASTROLOGUL Nu sunteți un om urât și nu păreți sărac: un copil care se plictisește în mijlocul jucăriilor primite.

JULIEN Mă disprețuiți?

ASTROLOGUL Deloc. Îmi pare bine că și cei bogați au probleme.

JULIEN Nu vreau să vă fie milă de mine.

ASTROLOGUL *(blând)* Lipsa poftei de viață e cel mai mare rău. Să te naști îmbuibat, cu gura plină înainte de-a apuca să ții, să primești îmbrățișări înainte să le fi cerut, să cheltuiești bani înainte să-i fi câștigat, toate astea nu te fac un luptător. Noi, partidele proaste, găsim lumea apetisantă, plină de lucruri care ne lipsesc. Viața nu e frumoasă decât pentru că e un pic deasupra posibilităților noastre...

JULIEN *(cu un surâs mirat)* M-ați înțeles.

ASTROLOGUL Din contră, dumneavoastră n-ați înțeles că pentru voi, pentru noi, pentru burțile pline ca și pentru burțile goale, viața e mereu deasupra posibilităților noastre.

JULIEN Cum?

ASTROLOGUL Pentru că nu ne aparține. (*Arată liftul care merge în sus*)

JULIEN (*lent*) Trebuie să-mi fie luată ca să o prețuiesc.

ASTROLOGUL Asta a fost totdeauna problema Paradisului. El vine numai după pancarta pe care scrie “Ieșire”.

MARIE *intră în trombă.*

MARIE (*exasperată*) Nu, nu se poate, am un grăunte în loc de creier! De ieri îmi tot spun că ar fi timpul să mă gândesc la lucruri importante, profunde. În loc de asta, mi s-a pus pata pe o mizerie de pe peretele din camera mea, pe care n-o pot înlătura. Toată lumea de aici e la fel de fraieră ca mine?

ASTROLOGUL Asta e discutabil.

MARIE Știu că am capul prea îngust ca să intre în el gândurile mărețe. Totuși, mi-ar fi plăcut să fiu și mai și, să fiu proastă, dar să nu-mi dau seama. Am o sora așa. Proastă ca noaptea. Nici nu vorbește. Dar pe ea, pe ea... n-o surprinde nimic, n-o impresionează nimic. Așa trebuie să fii. Eu sunt doar atât de inteligentă cât să-mi stric tihna.

JULIEN *se întoarce sălbatic.*

JULIEN Toți suntem așa.

MARIE Nu. Nu și cei care au studii, care gândesc.

JULIEN Ce știi ei în plus?

MARIE Nu știu. Dar când ei știu, știu. Și când nu știu, ei știu că nu știu. Nu bâjbâie ca mine. Dacă aș putea s-o iau de la capăt, asta m-aș face: filosof. *(Cu nostalgie)* ”Marie Martin, filosof de prima mână” *(Râde)*

JULIEN *(violent)* A fi filosof, asta ne împiedică să murim?

MARIE Nu, dar ne ajută să trăim. *(Se apropie de lift)* După părerea dumneavoastră, ce credeți că e acolo sus?

JULIEN Nimic.

MARIE Ați fost acolo?

JULIEN Nu.

MARIE Și atunci?

JULIEN E moartea. Nu-i o informație suficientă?

MARIE Nu! Eu n-am mai fost niciodată moartă. Moartea e genul de bazar pe care nu-l cunoști deloc, nici măcar din auzite, pentru că nimeni nu s-a mai întors de acolo. *(Către ASTROLOG)* Dumneavoastră, care faceți spiritism, morții vă spun ceva?

ASTROLOGUL Bineînțeles!

MARIE Ca de exemplu?

ASTROLOGUL *(blazat)* Că și-au detestat soacra, că și-au iubit secretara, că și-au ratat viața, că le-ar fi plăcut să cânte la pian, să croșeteze, să tricoteze... Niște idioți.

MARIE Nimic altceva?

ASTROLOGUL Moartea nu ne face mai deștepți.

MARIE Cred și eu. *(Pauză)* Și totuși nu vă spuneau nimic din ce se întâmplă acolo sus?

ASTROLOGUL Nu.

MARIE Totuși, comunicau ceva, asta înseamnă că existau, în fine vreau să spun că, într-un fel, nu erau morți.

ASTROLOGUL Poate...

MARIE Cum, poate? Vă vorbeau sau nu?

JULIEN (*violent*) Dar nu era decât imaginația lui!

MARIE Evident! Cu asta vorbesc morții.

ASTROLOGUL Uneori, efectiv, auzeam voci, cuvinte în capul meu. Dar asta mi se întâmplă și noaptea în timpul viselor, ca tuturor. Asta nu dovedește nimic.

MARIE Mmmm... Asta dovedește că nu ați fi un astrolog adevărat.

ASTROLOGUL (*cu un surâs*) Cine știe?

JULIEN se hotărăște să participe la conversație.

JULIEN Gata cu gluma! Știm toți foarte bine cum se va întâmpla. Marie, aveți amintiri dinainte de naștere?

MARIE Nu.

JULIEN Ei bine, după moarte va fi la fel.

MARIE Adică nimic?

JULIEN Nimic. Absolut nimic. Neantul.

MARIE Stai puțin. Între timp, între mine înainte de naștere și după moarte, s-a întâmplat ceva: eu! Eu am existat.

JULIEN Da, a avut loc un meci, un meci care n-ar fi trebuit să aibă loc, dar care a avut loc. Un meci idiot, inutil, fără consecințe, o greșeală.

MARIE (*bănuitoare*) Spuneți asta pentru mine sau în general?

JULIEN O spun pentru dumneavoastră, pentru mine, pentru Astrolog, pentru fiecare. Umanitatea e doar o partidă care se termină întotdeauna prost și la care eu n-am cerut să particip.

MARIE A... Sunteți critic pentru că dumneavoastră credeți că nu e nimic acolo sus!

JULIEN Evident. Dacă n-aș fi terorizat de ideea neantului, poate m-aș fi atașat de lucruri... de oameni. Imediat ce puneam la cale un proiect, mă gândeam: “La ce bun?” Pentru ce să investești timp și energie în ceva care se va face praf... Și-n timp ce o femeie îmi striga: “Te voi iubi mereu”, eu nu mă puteam gândi decât... la neant.

MARIE Si când făceați sex?

ASTROLOGUL (*șocat*) Marie!

MARIE Pai ce, dumneavoastră n-aveți chef să-i puneți întrebarea.

ASTROLOGUL Ba da, dar...

MARIE (*către JULIEN*) Răspundeți, vă rog, la întrebarea pe care Astrologul nu v-ar pune-o pentru că e bine-crescut. Când...

ASTROLOGUL Șșt!

MARIE Când... șșt... atunci... tot... praf?

JULIEN (*râde*) Nu, deloc. Cu femeile m-am descurcat cel mai bine.

MARIE Prin forța împrejurărilor, chestia aia nu durează mult!

ASTROLOGUL Marie!

MARIE (*îl bate pe umăr pe JULIEN*) Norocul dumneavoastră și al lor c-ați mai uitat de... neant.

JULIEN Chiar și când mergeam pe stradă, nu credeam în realitate. Vedeam cum trec paltoane, pălării, pantofi. Pe oameni îi dezbrăcam de carnea lor, vedeam deja scheletul și mă gândeam că totul o să dispară într-o bună zi. Aveam în interiorul meu o mână care mă reținea să intru în viață: era ideea morții. Dacă aș fi avut vreo dovadă că există o viață după viață, m-aș fi schimbat, cu siguranță...

ASTROLOGUL E ciudat. Ceea ce vă împiedica să apreciați viața era gândul că ea se termină?

JULIEN (*ezitând*) Da...

MARIE (*compătimator, către JULIEN*) Sărmanul meu domn, e trist, dar ați greșit în toate privințele. V-ați făcut o idee greșită despre viață - pe care o cunoșteți, din cauza morții - despre care nu știți nimic?

ASTROLOGUL (*răutăcios*) Umbra făcea umbră luminii.

MARIE (*îl bate pe umăr pe JULIEN*) Înțeleg. Ați făcut turul tuturor lucrurilor pentru a ajunge nicăieri. În felul dumneavoastră sunteți la fel de prost ca mine. Poate că acolo sus e o grădină, precum cele din copilăria noastră, cu flori, copaci... Chiar mi-ar plăcea o grădină... așa cel puțin aș fi sigură că nu-mi cere nimeni să fac curat.

JULIEN Opriți-vă! Nu e nimic! Nimic! Știm foarte bine că moartea e un sfârșit.

MARIE A, da? Atunci ia spuneți, domnule Atotștiutor, v-ați gândit vreodată că într-o zi o să vă aflați aici? V-a luat atâta timp să înțelegeți unde sunteți, încât ori ați uitat, ori vă prefaceți?

*JULIEN rămâne mut pentru moment. **Intră lent PREȘEDINTELE.***

PREȘEDINTELE Presupun că toată lumea a fost primită de Doctorul S... în afară de mine.

ASTROLOGUL Dragă Președinte, nu i-a vorbit nimeni în afară de noul venit. Egalitate, dragă Președinte, egalitate! Asta înseamnă că toată lumea e tratată la fel, nu c-ar fi vreun complot contra dumneavoastră!

PREȘEDINTELE ridică din umeri și se așează.

PREȘEDINTELE A trebuit să plec din camera mea, nu mai suportam conversațiile lor.

JULIEN Ale cui?

PREȘEDINTELE Ale doamnei Președinte și ale fiilor mei.

JULIEN (*stupefiat*) Cum? Ei se află aici, cu dumneavoastră?

ASTROLOGUL (*explicându-i lui JULIEN*) Când locatarii se întorc în camerele lor, ei pot auzi ce se spune jos, la spital, în jurul patului lor. E suficient să-și pună mâinile la urechi ca să audă.

MARIE Aveți șansa de a avea toată familia în jurul dumneavoastră.

PREȘEDINTELE Ca să aud ce mi-e dat să aud!

MARIE Despre ce vorbesc?

PREȘEDINTELE (*e evident*) Despre bani! Despre ce altceva? Vor să vândă tot!

MARIE I-ați lăsat în regulă?

PREȘEDINTELE (*jignit*) Evident! Drept cine mă luați?

MARIE (*râde*) Păi, eu n-aș fi cea mai bogată din cimitir.

ASTROLOGUL (*râde și el*) Nici eu!

MARIE I-am păpat pe toți!

ASTROLOGUL Eu i-am băut! (*Râde*) N-am suportat niciodată ideea unui portofel plin. (*Se uită la PREȘEDINTE*) N-am avut niciodată mentalitatea pentru a deveni bogat și nici ghearele destul de lungi.

PREȘEDINTELE (*agresiv*) Totuși, nu sunteți cinstit! În general, te îmbogățești când ești necinstit.

ASTROLOGUL (*cu un surâs*) Asta o știți dumneavoastră mai bine ca mine.

PREȘEDINTELE (*jignit*) Cum?

ASTROLOGUL Citesc presa, domnule Președinte Delbec! Nu pot uita faimosul scandal al facturilor false Delbec!

PREȘEDINTELE Calomnie curată!

ASTROLOGUL Nici “ciudata vânzare a acțiunilor Delbec”.

PREȘEDINTELE Mizerii politice! Și nu accept să fiu tras la răspundere de către un ghicitor de două parale.

ASTROLOGUL La mine, necinstea mi-e scrisă-n frunte, o profesiune de credință. Dar imaginați-vă că dintr-odată încep să spun adevărul: ”Nu, doamnă, nu vă văd viitorul în cărți. Văzându-vă figura aspră și agresivitatea cu care vorbiți bipezilor încălțați, sunt aproape convins ca nu veți întâlni niciodată dragostea”. Clienții mei mă plătesc, dar de ce mă plătesc? Ca să le fac plăcere. Pentru ca ieșind din salonul meu să mai aibă chef de viață, să aibă speranță seara și bună dispoziție a doua zi. Eu sunt integru, domnule!

Dacă, din întâmplare, am cu adevărat un presentiment, cum uneori adulmec moartea unui client, nu spun nimic, absolut nimic. Am scrupule. Dar dumneavoastră, domnule Președinte, luați alura unui om respectabil ca să vă puteți face jocurile și să vă îmbogățiți pe spatele altora!

PREȘEDINTELE Mă întorc în camera mea. Prefer să-mi ascult copiii cum plănuiesc să mă lase fără bani. *(Iese)*

JULIEN Unde e președinte?

ASTROLOGUL S-a născut președinte. La creșă avea un sacou și o cravată sobră, ochelari, o chelie înăscută și de atunci spunea între două biberoane: Sunt președinte! Și iată că i-a mers!

Revine DOCTORUL S..., urmată de cele două ajutoare.

MARIE o întâmpină luând-o de braț și o conduce.

MARIE Vă rog, dați-mi ultimele știri despre mine.

DOCTORUL S... O să vi le dau, când o să le am, doamna Martin. Pentru moment, starea dumneavoastră e... staționară. *(Traversează scena pentru a ajunge la celălalt culoar)* Mă scuzați. *(Iese)*

MARIE Staționară... *(Cade descurajată pe un fotoliu)* Asta înseamnă că nu mișc, dar că pe planșa aia împănată cu tuburi fac încă luminițele să se aprindă. Mă prăjesc lent. Mă mențin pe poziție.

ASTROLOGUL o bate blând pe umăr.

ASTROLOGUL Haide, curaj. Uitați-vă la mine. Se fac șase luni.

MARIE (*sinceră*) N-am să rezit șase luni așa. Vor trebui să mă debranșeze. (*Se scuză ASTROLOGULUI pentru brutalitate*) N-are sens să rămân prea mult în așteptare. Nu știu să cuget bine. Trebuie să am mâinile ocupate. Asta îmi pune creierul în mișcare. Dacă n-am nimic de făcut, mi-e frică.

JULIEN se apropie de ea și se așează aproape tandru lângă ea.

JULIEN De ce?

MARIE Nu știu. Mă simt vinovată. Am oare dreptul să nu mă sinchisesc de nimic?

JULIEN Nu vă iubiți.

MARIE Cunoașteți pe cineva care să se iubească?

JULIEN și ASTROLOGUL se gândesc serios înainte să răspundă.

JULIEN Nu.

ASTROLOGUL Nu.

JULIEN (*pauză*) Sunt sigur că le-ați oferit multă dragoste fiicelor dumneavoastră.

MARIE Normal, asta se înțelege de la sine. Le-aș fi putut da și mai multă dragoste dacă ar fi existat mai multă lume care să fi vrut asta. (*Pauză*) Asta depinde și de mine: Eu sunt mult mai pricepută cu cei mici decât cu cei mari. Micuților, cu gurițele lor zâmbitoare și ochișorii rotunzi, știu întotdeauna ce să le spun, cum să le fac pe plac, cum să-i ating la coarda sensibilă, cum să-i mângâi... Cu cei mari sunt blocată. Nu știu. Am senzația c-o să-și dea seama...

JULIEN De ce?

MARIE Că nu sunt deloc interesantă.

Își șterge o lacrimă cu batista. ASTROLOGUL și JULIEN îi respectă durerea.

JULIEN (*ușor*) Cine v-a spus că nu sunteți interesantă?

MARIE Nu știu. Nimeni. Dar nimeni nu mi-a zis contrariul. Asta-mi lipsește mai presus de toate, un pic de blândețe ici-colo. Nu se poate spune c-am avut parte de complimente.

Revine PREȘEDINTELE. Ține în mâna agenda sa telefonică.

PREȘEDINTELE Nu, nu, nu... Trebuie neapărat să-i opresc. Vor să vândă, să vândă tot.

JULIEN Și?

PREȘEDINTELE Nu e deloc momentul să vândă. Cursul pieței e prea scăzut. Vor să mă facă să pierd bani. Trebuie să dau un telefon la bancă. (*Apasă soneria la recepție*) Trebuie să vorbesc cu Doctorul S... Înțelegeți? Trebuie!

JULIEN (*către MARIE*) Gânduri sublime ca acestea ați vrea să aveți?

MARIE pufnește.

PREȘEDINTELE (*continuând să lovească soneria*) Chiar dacă sângele meu curge prin venele acestor snobi cretini, asta nu înseamnă c-o să-i las să-mi delapideze capitalul. De altfel, de unde să știu dacă sunt într-adevăr fii mei?

ASTROLOGUL Sunt zgârciți, foarte zgârciți?

PREȘEDINTELE Da.

ASTROLOGUL Atunci sunt ai dumneavoastră.

PREȘEDINTELE (*jignit*) Cum?

Furios, dar incapabil de replică, lovește soneria de la recepție.

Apare DOCTORUL S..., urmată de cele două ajutoare. Traversează scena fără să dea atenție celor din jur.

PREȘEDINTELE A, Doamna Doctor S...! *(Ea trece de el)* Tocmai vroiam să vă sun!

DOCTORUL S... *(fără să se întoarcă)* Eu nu sunt sonată, domnule!

PREȘEDINTELE Dar pretind ca să...

DOCTORUL S... *(pe un ton fără drept la replică)* Nu aveți nimic de pretins. Am să vă vorbesc atunci când vă vine rândul.

Stânjenit, PREȘEDINTELE tace. DOCTORUL S... iese. Ceilalți sunt foarte multumiți că PREȘEDINTELE a fost pus la punct. ASTROLOGUL se adresează pe un ton jos lui JULIEN, creând o oarecare complicitate.

ASTROLOGUL Ar trebui să-l întrebați pe Președinte. El poate să vă explice orice cu argumente absolut convingătoare, altfel spus un cretin complet.

JULIEN Domnule președinte, veniți lângă noi. *(PREȘEDINTELE li se alătură)*
Poate ne puteți ajuta... Ne întrebăm ce se întâmplă după moarte.

Înțelegem că JULIEN și ASTROLOGUL plănuiesc o glumă răutăcioasă la adresa PREȘEDINTELUI.

PREȘEDINTELE Păi cum, voi n-ați primit o educație religioasă? N-ați învățat nimic?

JULIEN Nimic.

PREȘEDINTELE O să ajungeți în cer și acolo veți fi judecați în funcție de meritele voastre. Și un copil vă poate spune asta. Copiii mei în orice caz.

JULIEN Și dumneavoastră nu vă e teamă de momentul acela?

PREȘEDINTELE Sunt pregătit.

JULIEN Aveți conștiința curată?

PREȘEDINTELE Evident.

ASTROLOGUL Dar felul în care ați adunat banii, domnule Președinte Delbec, nu vă e teamă că în momentul Judecății...?

PREȘEDINTELE Ar trebui să și dovedească, domnule.

ASTROLOGUL Nu cred că secretele bancare elvețiene sau luxemburgheze sunt respectate acolo sus. Hm? 40 de ani de trafic, de facturi false?

PREȘEDINTELE Păcate mici, neînsemnate.

JULIEN (*ironic*) Vă autoiertați?

ASTROLOGUL Se iartă!

PREȘEDINTELE (*arată spre cer*) El mă va ierta.

ASTROLOGUL E extraordinar. Mult timp am crezut că oamenii care se spovedesc capătă o mare conștiință morală și, în loc de asta, îmi dau seama că unii se mărturisesc așa cum vomită, pentru a se ușura ca să înceapă iar.

Se aude o sonerie violentă. În afară de JULIEN, toți au o mișcare de spaimă.

JULIEN Ce se întâmplă?

DOCTORUL S...*apare*, traversează scena, constată că o lumină roșie clipește pe tabloul de bord invizibil.

ASTROLOGUL Unul din noi va pleca.

JULIEN Dar unde? În sus sau în jos?

ASTROLOGUL N-o să aflăm decât în ultimul moment. În ascensor.

DOCTORUL S... se întoarce spre ceilalți.

DOCTORUL S... Mă puteți lăsa puțin singură?

Toti oftează spontan. Soneria continuă, mai tare, obsedant, înfricoșător.

În ultimul moment, la intrarea culoarului A, DOCTORUL S... o oprește pe MARIE.

DOCTORUL S... Doamna Martin, vă rog să rămâneți cu mine.

Ceilalți se privesc surprinși.

Intră angajații îmbrăcați în alb. În limba lor mută, fac semne locatarilor hotelului – PREȘEDINTELE, ASTROLOGUL, JULIEN - că nu trebuie să mai stea nici o clipă.

DOCTORUL S... se apropie de MARIE care, tremurând ușor, zâmbește totuși.

MARIE E rândul meu?

DOCTORUL S... Da.

MARIE Sper că e o veste bună.

DOCTORUL S... N-am dreptul să vă spun.

MARIE (tremură) Nici o veste e o veste bună.

DOCTORUL S... Vă conduc până la ascensor.

DOCTORUL S... o ia de braț ajutând-o să intre în cabina ascensorului.

MARIE Da, trebuie să mă ajutați pentru că am inima slabă. *(Pauză)* E amuzant, nu, să ai o inimă așa de obosită!? E singurul lucru de care nu m-am folosit niciodată cu adevărat.

DOCTORUL S... Hai, să nu vă fie teamă de nimic.

MARIE Nu obosită, în cazul meu e ruginită.

DOCTORUL S... Adio, doamna Martin.

MARIE Adio, doamnă doctor. Și numai bine în continuare.

Ușile se închid.

Ceilalți scot capul pentru a vedea ce se va întâmpla cu MARIE. După câteva secunde, săgeata arată în sus. Ascensorul pornește... Soneria încetează. Se lasă o liniște apăsătoare.

ASTROLOGUL, JULIEN și PREȘEDINTELE revin treptat în sala de recepție privind în continuare ușile. JULIEN e prea șocat ca să spună ceva.

ASTROLOGUL Săraca femeie.

PREȘEDINTELE *(îngrijorat, spre ASTROLOG)* Dumneavoastră, care sunteți aici de atâta timp, spuneți-mi, când ziua începe așa, înseamnă că toată lumea va pleca sus?

ASTROLOGUL Nu.

PREȘEDINTELE Cu atât mai bine.

ASTROLOGUL Asta-i tot ce puteți spune?

PREȘEDINTELE *(gânditor)* Poate că dacă începe cu un client care urcă, asta înseamnă că următorul va coborî.

ASTROLOGUL Îmi aduceți aminte de mătușa mea, Zoe, care în fiecare dimineață citea cu delectare decesele din ziar. De câte ori găsea pe cineva din generația ei, exclama bucuroasă: "Uite! Încă unul!" Ca și când a-i vedea plecând pe contemporanii săi i-ar fi dat ei mai multă viață.

PREȘEDINTELE (*vesel, inconștient*) E amuzant ce-mi spuneți. Și asupra mea are același efect.

ASTROLOGUL Nu vă gândiți decât la dumneavoastră!

PREȘEDINTELE (*ridicând din umeri*) Evident! La cine altcineva?

ASTROLOGUL (*arătându-i-l lui JULIEN pe PREȘEDINTE*) Dragă prietene, am găsit omul care se iubește pe sine.

JULIEN, înspăimântat, caută febril o ieșire.

JULIEN Eu n-am ce căuta aici.

DOCTORUL S... vede o nouă lumină aprinzându-se pe tabloul de bord. Se întoarce spre asistenții săi.

DOCTORUL S... Sosește cineva.

ASTROLOGUL O, unul nou! Ce noroc!

DOCTORUL S... (*către asistenții săi*) Așteptați aici. Mă duc să-i caut dosarul.

Ea iese.

JULIEN, surprins de această întorsătură, se oprește și privește ascensorul.

ASTROLOGUL și PREȘEDINTELE se așează în fotolii ca la teatru. Toți așteaptă. Zgomotul înfiorător de aspirație ciclonică pe care l-am auzit înainte de sosirea lui JULIEN reîncepe. Crește până la limita suportabilului, apoi scade brusc. Țiuit.

Ușile se deschid. O fată blondă, fermecătoare, se află în cabină. Deloc surprinsă, surâde. E o adevărată apariție, ca Venus de Botticelli ieșind din apele sidefii.

JULIEN pare fascinat.

Ea iese lejer din ascensor. Surâde locatarilor și personalului.

LAURA Bună ziuă. *(ASTROLOGUL se ridică să o întâmpine)*

ASTROLOGUL Bună. Să nu vă fie frică.

LAURA *(izbucnește în râs)* De ce ar trebui să-mi fie frică?

ASTROLOGUL Vi-l prezint pe Julien...

LAURA îl privește pe JULIEN cu interes. JULIEN își întoarce brusc privirea, ca și cum ar vrea în mod voluntar să rupă încântarea.

ASTROLOGUL Domnul Președinte... ăă... *(pare că ar căuta numele)*
Președintele...

PREȘEDINTELE Delbec!

ASTROLOGUL *(joacă pe surdul)* Cum?

PREȘEDINTELE *(tipă)* Delbec!

ASTROLOGUL Și eu, Astrologul Radjapour.

LAURA Sunt încântată să fiu aici. *(Ceilalți își observă uimirea reciproc)*

PREȘEDINTELE Unde vă credeți, nefericito?

LAURA *(cu un surâs)* Simplul fapt că pot merge normal, fără aparate, fără crispă, fără durere, îmi ajunge ca să mă lămuresc. Și în plus să fiu debransată de la toate tuburile și sondele alea... *(Face un pas de dans)* Am chef să dansez.

ASTROLOGUL (*către ceilalți doi*) Biata fată, crede că e moartă.

DOCTORUL S... *intră și surâde când o vede.*

DOCTORUL S... Bună, Laura.

LAURA Bună ziua, doamnă doctor S...

Surprindere între locatarii hotelului. JULIEN face un pas spre ea.

JULIEN Cum? Vă cunoașteți?

DOCTORUL S... Laura a mai petrecut un sejur aici.

LAURA Era cât pe-ci să petrec două. Prima oară când mi-am pierdut cunoștința, mi-am părăsit corpul și am luat-o pe un culoar în spirală. Eram ușoară, ușoară și urcam prin rotație, aspirată spre o lumină pe care n-o distingeam prea bine. Dar am început să cobor chiar înainte să ajung la palierul luminos.

DOCTORUL S... A, da, dar nu fusese decât un leșin profund.

LAURA A doua oară am petrecut trei zile aici. De data asta...

DOCTORUL S... Vom vedea... (*JULIEN nu se poate abține, e curios*)

JULIEN Sunteți foarte bolnavă?

LAURA (*fără pic de patos*) Sănătatea nu e punctul meu forte.

Se privesc. JULIEN întoarce din nou capul.

DOCTORUL S... Laura, putem merge în camera ta?

LAURA O, nu!

DOCTORUL S... Trebuie să vă spun ceva confidențial.

LAURA Sănătatea mea nu are nimic confidențial. Sunt obișnuită de mică să mi se vorbească, să se țină conferințe în jurul patului meu sau al fotoliului meu, să se publice buletine medicale, toata lumea să se ocupe de asta. De aceea, subiectul mă interesează atât de puțin încât nu-l abordez niciodată...

DOCTORUL S... (*insistă*) Laura, te rog, să mergem în camera ta.

LAURA (*încet, dar ferm*) Nu. Ce să-mi spuneți? Că inima mea aproape că nu mai bate? Că în curând se va opri, dacă nu mi se face imediat un transplant? Știu toate astea deja. Că depind de bunăvoința hazardului, că trebuie să moară cineva repede, brusc și prompt, ca să-i fur inima? Știu și asta!

DOCTORUL S... (*cu un surâs*) Nu v-ați schimbat deloc.

LAURA De ce vreți să iau un aer grav când mi se vorbește despre sănătatea mea? Ar fi îngrozitor. Fie ce-o fi!

DOCTORUL S... Pe curând, micuța mea Laura.

PREȘEDINTELE (*se ridică*) Doamnă doctor, e posibil ca eu...

DOCTORUL S... Nu. (*Doctorița iese însoțită de asistenți*)

ASTROLOGUL Egalitatea, dragul meu, egalitatea!

PREȘEDINTELE N-am fost niciodată atât de umilit.

LAURA (*se întoarce spre JULIEN*) Ce vă place să faceți în viață?

JULIEN (*surprins*) A... nu știu... Dar dumneavoastră?

LAURA Ce răspuns decepționant.

JULIEN (*resemnat*) Așa sunt. Un om decepționant.

JULIEN pleacă să se izoleze într-un colț al holului.

Ea se întoarce lejer spre ASTROLOG și PREȘEDINTE.

LAURA Ce făceați înainte să sosesc eu aici?

ASTROLOGUL Ca de obicei... Bârfeam. Ne hârjoneam, ne ascuțeam dinții.

LAURA Continuăm?

ASTROLOGUL Nu vă cunoaștem destul de bine ca să vă vorbim de rău.

LAURA Am o idee.

ASTROLOGUL Spuneți.

LAURA O să fiți șocați.

ASTROLOGUL Spuneți.

LAURA Uite! Mi-ar plăcea ca unul din voi să-mi facă puțin curte.

PREȘEDINTELE E ridicol!

LAURA Nu vreți? Numai așa... de amuzament. Înțelegeți, din cauza sănătății mele, băieții n-au fost niciodată întreprinzători cu mine. Pe când aici... de vreme ce nimic nu e real... de vreme ce nimic nu durează... ați putea face ceva asemănător.

JULIEN Asemănător cu ce?

LAURA Eu mă prefac că sunt normală - uite, mă pot mișca, mă pot răsuci, pot dansa - și dumneavoastră (*către ASTROLOG*), dumneavoastră (*către PREȘEDINTE*) și dumneavoastră (*către JULIEN*), vă puteți preface că flirtați cu mine. Vă rog să spuneți da!

PREȘEDINTELE Nu.

LAURA Doar ca să râdem.

ASTROLOGUL Bine. O să vă fac un pic de curte.

LAURA Un pic?

ASTROLOGUL Un munte.

LAURA se așează fericită. ASTROLOGUL se apropie de JULIEN și îi spune foarte repede pe o voce joasă.

ASTROLOGUL Am impresia că preferă un picul dumneavoastră mai mult decât muntele meu.

JULIEN Nu contați pe mine.

ASTROLOGUL Ea e cea care contează pe dumneavoastră.

JULIEN Nu vreau.

ASTROLOGUL De ce? Nu știți cum?

JULIEN Știu toate cuvintele acelea pe dinafară. Le-am vomitat de sute de mii de ori. Deja mi se face rău.

ASTROLOGUL Ca să-i faceți plăcere.

JULIEN La ce bun?

ASTROLOGUL Când trebuia să faceți curte cuiva pentru propria plăcere vă găseați cuvintele, dar când e vorba să faceți pe plac altcuiva nu mai sunteți dispus.

JULIEN se închide în sine, fără să răspundă.

ASTROLOGUL se apropie de LAURA și se așează lângă ea.

ASTROLOGUL Spune-mi, copila mea, vrei să încep cu luna, stelele, florile, animalele sau pot să trec direct la tine?

LAURA Direct la mine!

ASTROLOGUL Fie.

Își drege gâtul, cauta să spună ceva, dar nu găsește. Jenat, își drege din nou gâtul. Vedem cum ar vrea să se lanseze într-un discurs liric care să-l salveze. Nu încetează să-și încrucișeze și descrucișeze picioarele.

PREȘEDINTELE îl privește cu zeflemea. JULIEN ridică din umeri.

ASTROLOGUL încearcă și a treia oară, dar inspirația nu vine la comandă.

LAURA (concluzionând) O, dar ce bine mimați!

ASTROLOGUL (surprins) Ce?

LAURA Jena.

ASTROLOGUL aruncă o privire triumfătoare către PREȘEDINTE și JULIEN. Încurajat, încearcă din nou să facă un compliment, dar îndată ce deschide gura, rămâne mut. LAURA îl felicită cu căldură.

LAURA Da, e bine.

ASTROLOGUL (jenat) Nu mă prefac prea bine.

LAURA (apreciativ) Ba da, e bine.

ASTROLOGUL (insistă pe o voce joasă) Nu mă prefac bine.

LAURA Ba da, ba da, e chiar amețitor. Știți, pentru mine e prima oară.

ASTROLOGUL are o privire triumfătoare față de ceilalți doi care dau din umeri.

LAURA Mai vreau! (ASTROLOGUL nu găsește decât o banalitate)

ASTROLOGUL Sunteți foarte drăguță, domnișoară.

LAURA O, dar și dumneavoastră sunteți foarte drăguț.

PPREȘEDINTELE și JULIEN încep să râdă, cu o răutate jubilantă.

ASTROLOGUL se întoarce către ei, furios.

ASTROLOGUL Voi nu aveți ceva mai bun de făcut?

LAURA îl calmează luându-l ușor de mână.

LAURA Mimați atât de bine.

ASTROLOGUL Ce?

LAURA Prostia. Întotdeauna ne prostim când suntem îndrăgostiți.

ASTROLOGUL are din nou o privire triumfătoare față de ceilalți doi.

Intră DOCTORUL S...

DOCTORUL S... Laura, domnilor, acum vă rog să mă lăsați singură cu...

LAURA Exclus. Domnul Astrolog urma să mă ceară în căsătorie. Nu-i așa?

DOCTORUL S... Laura, eu vorbesc serios.

LAURA Și eu. (Deodată tristă) Oricum, mi-ar fi plăcut.

DOCTORUL S... Trebuie să vorbesc cu Julien.

JULIEN are un frison de teamă. Ceilalți se îndepărtează respectuoși. LAURA se duce docilă spre culoarul A. Trecând pe lângă JULIEN, nu se abține și îi vorbește.

LAURA E bine că ați refuzat jocul ăsta. Pe pământ, sigur m-aș fi îndrăgostit nebunește de dumneavoastră.

Și, fără să-i dea timp să reacționeze, iese pentru a se alătura ASTROLOGULUI.

DOCTORUL S... Julien, o să fiți dus în sala de operație. Echipa detectează mai multe hemoragii interne.

JULIEN O să scap?

DOCTORUL S... Ei fac tot posibilul. *(Pauză)* Treceți printr-un moment foarte dificil.

JULIEN De ce-mi spuneți asta?

DOCTORUL S... Ca să nu vă ascund adevărul. *(Se îndreaptă spre ieșire)*

JULIEN Cum? Asta e tot?

DOCTORUL S... Ajunge, nu?

Ea iese. Îl lasă pe JULIEN singur, măcinat de o frică puternică.

LAURA *apare* la ușa culoarului și îl privește, ghicindu-i gândurile. Îi vorbește simplu, fără nici o cochetărie.

LAURA Să nu vă fie frică.

JULIEN *(agresiv)* Aș fi vrut să vă văd!

LAURA Dar mă vedeți.

JULIEN *(înțelegând)* Mă iertați. *(Cu un zâmbet contrariat)* Nimic mai banal decât să te crezi unic.

LAURA Dacă ar trebui să călătoriți într-o valiză, ați prefera să fie bătută în cuie sau garnisită cu satin?

JULIEN Cu satin.

LAURA Atunci să nu vă fie frică. De vreme ce nu știți ce vă așteaptă, preferați satinul cuielor. Fiți încrezător.

JULIEN Aveți vreo idee despre ce e acolo sus?

LAURA Am speranțe.

JULIEN (*descurajat*) Cum poți fi atât de optimistă?

LAURA Când nu poți face altceva... M-am obișnuit să transmit energie pretutindeni. Cu siguranță pentru că n-o am în mușchii mei. Iubesc viața cu o dragoste neîmpărtașită, dar o dragoste nebună. Iubesc, de asemenea, moartea.

JULIEN nu îndrăznește să recunoască că e destul de tulburat de ea.

JULIEN Cred că le-ați plăcut bărbaților.

LAURA Nu. Îi speriam. Nimeni nu-și putea imagina cum un băiat serios s-ar putea îndrăgosti de mine. Toată lumea știe că nu mai am mult de trăit. Toată lumea știe că n-aș putea avea un copil. Pe pământ, sunt un simulacru de femeie, o fantomă. Nu ofer nici un fel de viitor. Acolo jos, oamenii trăiesc de parcă ar fi nemuritori. Ei nu iubesc, ei investesc.

JULIEN Nu vă cred.

LAURA Un tânăr mi-a făcut odată curte. Îmi telefona, mă vizita, îmi trimitea flori, îmi spunea că sunt cea mai importantă femeie din viața lui. Aproape că l-am crezut. Apoi o prietenă mi-a spus povestea lui. Sora geamănă a acestui băiat murise de boală cu câțiva ani în urmă. El n-a ținut doliu după ea și vroia să repare... Înțelegeți? Prin mine, se adresa altcuiva.

Eu eram transparentă. *(Pauză)* Am refuzat să-l mai primesc. *(Pauză)*
Și lucrul cel mai rău e că asta l-a făcut foarte nefericit.

JULIEN Si acum?

LAURA E căsătorit cu o tânără normală, așteaptă un bebeluș și înoată în fericire.
Iubirea pentru mine l-a făcut doar să iasă din doliu. *(Pauză)* Urăsc mila!
Nu vreau milă! Sunt sătulă de milă! *(Pauză)* Credeți că sunt prea orgolioasă?

Sonerie sună. Panoul clipește. JULIEN și LAURA tresar surprinși.

DOCTORUL S... și cei doi asistenți sosesc alergând. Ea judecă situația și apoi se întoarce spre JULIEN.

DOCTORUL S... Julien, e rândul dumneavoastră.

JULIEN e cuprins de panică. I-a înghețat sângele în vene. O frică animalică.

JULIEN Eu?

DOCTORUL S... Da. Vino la lift!

JULIEN nu se mișcă. Cei doi asistenți îl încadrează și-l conduc spre lift.

DOCTORUL S... îi pune mâna pe umăr ca să-l liniștească. Dar JULIEN nu poate suporta soneria asta stridentă și nici așteptarea asta absurdă. Tremură.

JULIEN *(pentru sine)* Am să mor. Sunt sigur c-o să mor.

Se desprinde deodată de DOCTORUL S... și se întoarce spre LAURA ca și cum ar căuta o scăpare.

JULIEN Mi-e frică.

LAURA Nu trebuie. Mie nu mi-e niciodată frică.

JULIEN Mi-e frică. Laura! Vorbiți-mi!

LAURA Ce vreți să vă spun?

JULIEN *(înfierbântat)* Vorbiți-mi despre dumneavoastră! Repede, despre dumneavoastră! Grăbiți-vă, nu mai am decât un minut. Unde locuiți?

LAURA *(răspunzând cu aceeași urgență)* Într-o casă mare pe malul mării, cu ferestre la fel de mari ca orizontul.

JULIEN E și o plajă?

LAURA Da, lungă, albă și albastră. Ador să mă plimb pe plajă.

JULIEN Și? Ce-ți mai place să faci?

LAURA Să visez. Să ascult muzică. Și când ascult muzică, să ascult liniștea din jur.

JULIEN Și mai ce?

LAURA Să citesc, cu lăcomie, ca să trăiesc toate viețile pe care nu le-am trăit.

JULIEN Și?

LAURA Și cred că... mi-ar fi plăcut să fiu îndrăgostită.

JULIEN *(cu îngrijorare)* O, și eu. *(Deodată, privind-o, exclamă cu patimă și hotărâre)* Sunteți foarte frumoasă!

LAURA *(îngrijorată)* De ce-mi spuneți asta?

Sonerie sună, dar liftul tot n-a sosit.

JULIEN profită de ultimele sale secunde.

JULIEN Pentru că o gândesc de când v-am văzut, dar nu mi-am dat osteneala să v-o spun. *(Cu patimă)* De când s-au deschis ușile ascensorului și v-am văzut, v-am găsit extraordinară, stranie, magnifică, ca o perlă de stridie sălbatică. M-am gândit: Eu nu sunt frumos, dar ce contează de vreme ce ea e frumoasă pentru amândoi.

LAURA Tăceți!

JULIEN Apoi Doctorul S... v-a strigat Laura. Ce silabe simple ca bună ziua. ”Bună, Laura”. Două note care cer gurii să ia forma unui sărut. M-am gândit că eu sunt doar Julien, dar ce importanță are de vreme ce ea e muzicală pentru amândoi?

LAURA Vă rog, tăceți!

JULIEN *(capătă încredere fără să-și dea seama)* Apoi v-am văzut ținându-i piept Doctorului S... Erați precum o corabie care, surâzătoare, înfruntă valurile și furtuna. M-am gândit că eu nu sunt prea curajos, dar ce contează de vreme ce ea e curajoasă pentru amândoi?

LAURA Vă rog, tăceți!

JULIEN Și îndată ce am băgat de seamă toată această forță, i-am simțit și slăbiciunea, slăbiciunea care vine din tensiunea forței, a forței care se poate zdrobi pe neașteptate, atunci mi-am zis că ați avea poate nevoie de o mână. *(Surâde)* Într-o altă viață, o viață pe care n-aș rata-o, v-aș pune la dispoziție două mâini.

Iată ce nu v-am zis. Și chiar în acest moment mai sunt lucruri pe care nu vi le spun: că mi-ar plăcea să fiu cu dumneavoastră în casa mare de pe malul mării, să ascult cu dumneavoastră muzica și liniștea, și să vă fac să citiți un pic mai puțin pentru a trăi puțin mai mult.

LAURA Tăceți!

JULIEN Pentru că deodată, acolo, în fața dumneavoastră, m-am simțit cuprins de o febră, de o febră pătrunzătoare, care-mi dădea aer, poftă de viață, entuziasm ca să ridic Pământul, să vă redau picioarele, să vă strâng în brațe, ca fiecare oră să fie o sărbătoare, ca să îndepărtez moartea, ca... *(pauză)*... e curios, nu-mi mai e deloc frică.

Soneria se oprește. Liniștea e brutală. JULIEN și LAURA rămân muți, stupefiați. DOCTORUL S... vine calmă spre JULIEN.

DOCTORUL S... A fost o alarmă falsă. Încă nu v-a sosit timpul. Se mai întâmplă.
Rar. S-a produs probabil un incident în timpul operației dumneavoastră.

JULIEN și LAURA sunt și mai copleșiți.

DOCTORUL S... Vă las.

JULIEN și LAURA rămân un moment nemișcați, parcă ar fi prinși de destin în ace de gămălie.

DOCTORUL S... se întoarce în momentul ieșirii, reflectează și termină spunând.

DOCTORUL S... Îmi pare rău de aceasta neînțelegere. *(Crede că a spus ce trebuia și iese. JULIEN și LAURA se privesc înmărmuriți)*

JULIEN *(în ecou)* Îi pare rău... *(Izbucnește într-un râs nervos. E zdruncinat. LAURA e îngrijorată. JULIEN are aerul unui nebun)*

LAURA Julien!

JULIEN *(истерic)* Îi pare rău! Îi pare rău! O neînțelegere!

Țâsnește cu furie spre fotolii și le răstoarnă. Are nevoie să-și exprime violența care l-a cuprins. Face înconjurul scenei. Apoi cade la pământ. Umerii i se scutură de la contracțiile nervoase.

JULIEN Prea târziu. Am zis. E prea târziu.

LAURA (*ușor*) Ca să ce?

JULIEN Să te iubesc!

LAURA (*panicată*) N-ai spus așa ceva!

JULIEN Ba da! Ba da!

LAURA Nu, tu n-ai vorbit decât de lucruri concrete, de amănunte, vroiai să trăiești într-o casa mare pe malul mării, să asculți muzică, nu...

JULIEN Ba da! Buzele au pronunțat cuvintele astea de sute de ori, ca pe un exercițiu de gimnastică a sexelor, dar pentru prima oară, acolo, le-am simțit cum ard.

LAURA (*tremurând, luptând cu emoția lui*) N-ai spus nimic.

JULIEN Ba am zis! Ți-am zis!

O privește intens. Se ridică, se apropie de ea și o îmbrățișează ușor. Ea tremură sub sărutul lui. Îl întrerupe ca să-l întrebe:

LAURA Nu ți-e milă, nu?

JULIEN Nici o secundă. (*Se îmbrățișează în continuare. Ea se lasă în brațele lui*)

LAURA (*cu lacrimi în ochi*) E nedrept. Până acum nu mi-a fost niciodată frică, dar acum mi-e atât de frică.

JULIEN Frică de ce?

LAURA C-am să te pierd.

Intră ASTROLOGUL și îi surprinde îmbrățișați.

ASTROLOGUL O, îmi pare rău...

JULIEN *(cu bucurie)* Hotărât lucru, de când totul merge bine, tuturor le pare rău.

ASTROLOGUL *(către LAURA)* Ce decepție! Și eu care credeam că v-am făcut o curte nemaipomenită.

Râd toți trei. Apare DOCTORUL S...

DOCTORUL S... Aș vrea să vorbesc cu Julien.

LAURA *(îngrijorată)* Să nu mi-l luați.

DOCTORUL S... surâde cu blândețe LAUREI.

LAURA *(autoritară)* El rămâne aici. Și eu la fel. Mai nimeni n-are chef să se vindece.

ASTROLOGUL o ia ușor de braț.

ASTROLOGUL Bun, eu îmi reiau rolul de confident. Acesta e de obicei rolul meu în poveștile de dragoste. *(Ironic)* Fără îndoială grație fizicului meu avantajos.

ASTROLOGUL și LAURA ies. DOCTORUL S... se apropie de JULIEN.

DOCTORUL S... Știu ce s-a întâmplat. Pentru o clipă, aproape ați ieșit din comă.

JULIEN *(surâde)* Da. E bine ce s-a întâmplat. Ceața s-a dispersat. Și Laura?

DOCTORUL S... Nu pot să spun nimic.

JULIEN La ce se gândesc, acolo jos?

DOCTORUL S... Trebuie găsită o inimă pentru transplant. E singura soluție.

JULIEN E vreo șansă?

DOCTORUL S... ”Șansă” e cuvântul. Trebuie să moară cineva pentru ca ea să trăiască. Cineva care să fie adus la spitalul Saint-Louis. Și asta în următoarele ore.

JULIEN Și dumneavoastră nu știți nimic?

DOCTORUL S... Nu știu niciodată cine va muri acum sau mâine.

JULIEN Dar vă informează, nu?

DOCTORUL S... *(cu răutate)* Cine?

JULIEN Păi, Dumnezeu, diavolul sau destinul, ce știu eu? Există o Carte Mare unde e scris totul. *(Aproape violent)* Ce aveți în dosarele voastre?

DOCTORUL S... Informații.

JULIEN Adică!

DOCTORUL S... Doar câteva informații. Felul dumneavoastră de a fi. Sănătatea dumneavoastră. Povestea dumneavoastră. Dar nu și opțiunile dumneavoastră. *(Deodată, mult mai precis)* Ați venit în lume încărcat cu date prestabilite, împovărat de o ereditate, legat de o familie, de un loc, de un oraș, de o țară, atașat de o limbă, de o epocă, totul vă distinge, totul vă separă, totul vă diferențiază, dar un singur lucru, unul singur, vă face identici: sunteți liberi! Liberi, înțelegeți? Liberi să vă deteriorați corpul, liberi să vă tăiați venele, liberi să nu vă vindecați de o

tristețe din iubire, liberi să putreziți în trecutul vostru, liberi să deveniți eroici, liberi să luați hotărâri proaste, liberi să vă ratați viața sau să vă grăbiți moartea. Credeți-mă, nu există o Carte Mare a Destinului, ci doar câteva prescripții pe o fișă. Niște date! Ce nu se poate calcula, e libertatea dumneavoastră.

JULIEN Ce tot spuneți!? Nu văd ce ar putea alege Laura. Ea s-a născut cu un organism care nu funcționează.

DOCTORUL S... Ea putea alege să nu-l mai suporte, să facă pe bolnava, să cadă în depresie și, foarte repede, să se arunce în brațele morții. Ea a ales să iubească viața chiar și așa, să fie veselă, îndrăgostită de tot. Nașterea ei o pusese în umbră, dar ea a preferat lumina. Toți cei care au întâlnit-o pe Laura își amintesc de ea ca de un soare.

JULIEN Eu o iubesc.

DOCTORUL S... se îndreaptă spre culoarul V, apoi se întoarce spre JULIEN.

DOCTORUL S... Mă prinsesem.

JULIEN O prostie, nu-i așa?

DOCTORUL S... Ce? Să iubești? Niciodată. *(Pauză)* Din contră, va trebui să vă întrebați sincer dacă o iubiți cu adevărat pe Laura... sau dacă nu cumva v-ați îndrăgostit tocmai pentru că era imposibil.

JULIEN rămâne trăsnit de această remarcă.

DOCTORUL S... Mă duc să o văd. Lăsați-mă câteva clipe.

DOCTORUL S... iese pe culoarul A. PREȘEDINTELE o întâlnește și o vede cum dispare.

PREȘEDINTELE Bineînțeles, Doctorul S... pleacă imediat ce vin eu!

PREȘEDINTELE cade într-un fotoliu de lângă JULIEN. Pare subit perplex.

PREȘEDINTELE Mă întreb dacă nu cumva m-am înșelat total.

JULIEN *(urmărindu-și gândul său)* Și eu.

PREȘEDINTELE Vorbim, credem că facem bine și în schimb ni se sparg toate oalele în cap.

JULIEN Da.

PREȘEDINTELE Am luat-o pe un drum greșit.

JULIEN *(reacționează brusc)* Cum? Și dumneavoastră? *(Aproape amuzat)* E o epidemie de repuneri în funcțiune în hotelul ăsta.

PREȘEDINTELE Tânărul meu prieten, numai cretinii nu schimbă opinii. Și crede-mă, eu am cunoscut destui.

JULIEN Nu mă îndoiesc.

PREȘEDINTELE *(continuându-și gândul)* N-ar fi trebuit niciodată să declar că făceam parte din Panther's Club. Doctorul S... a vrut să intre în acest club, dar colegii mei nu l-au acceptat pe acest mic profesor de la o clinică de periferie. Când am pronunțat cuvântul "Panther's Club", s-a uitat cruciș la mine. Mă face să plătesc pentru eșecul lui.

JULIEN Domnule Președinte, să fim serioși. Chiar credeți că aici se sinchisește cineva de Panther's Club?

PREȘEDINTELE (*fără să se îndoiască o secundă*) Evident. Toată lumea ar vrea să facă parte din Panther's Club. Nu cunosc pe nimeni care să nu fi dat din coate ca să intre în Panther's Club.

JULIEN (*se ridică*) Domnule Președinte, eu n-am visat niciodată să intru în Panther's Club.

PREȘEDINTELE (*șocat*) A?

JULIEN Niciodată. Și nici nu voi dori vreodată.

PREȘEDINTELE (*înțelege brusc*) Înțeleg! Preferați Otary's Club!

JULIEN Nu.

PREȘEDINTELE Vă spun că Doctorul S... e foarte distant de când i-am zis că fac parte din Panther's Club.

JULIEN Domnule Președinte, dumneavoastră ați înțeles cu ce se ocupă Doctorul S... de dimineața până seara? Dirijează ființele umane spre viață sau spre moarte?

PREȘEDINTELE (*izbucnește în râs*) A!... Nu? Ați crezut teoria Astrologului Radjapour în privința locului în care ne aflăm?

JULIEN Ăă... da.

PREȘEDINTELE (*râde*) Un loc între pământ și cer unde așteptăm să ni se decidă soarta? Trăim sau murim? Cu liftul? Un hotel între două lumi?

JULIEN Da.

PREȘEDINTELE (*râde*) Ce naivitate!

JULIEN Și totuși, de când am sosit, am crezut că și dumneavoastră sunteți de acord cu această...

PREȘEDINTELE Mă prefac. Ăla cu turban crede asta. Locatarii cred asta. Doctorul S.... îi lasă să creadă ca să-și poată continua treaba. Eu însumi m-am prefăcut de la început. Nu trebuie să-i contrariăm.

JULIEN Atunci, după parerea dumneavoastră, unde ne aflăm?

PREȘEDINTELE Într-un azil de nebuni.

JULIEN A?

PREȘEDINTELE E evident. Aici sunt numai nebuni.

JULIEN își deschide brațele amuzat.

JULIEN și dumneavoastră de ce sunteți aici?

PREȘEDINTELE Din greșeală. După accident, salvarea care mă transporta a greșit drumul. Asta mă tot omor să-i spun Doctorului S ... de două zile.

JULIEN Și cum vă explicați că eu nu sufăr din cauza entorsei? Că Laura poate să facă piruete, ea care de obicei se deplasează doar în cărucior?

PREȘEDINTELE Puterea autosugestiei.

JULIEN Și cum de în camera dumneavoastră auziți conversațiile dintre soția și fii dumneavoastră?

PREȘEDINTELE Recunosc, e ceva ciudat... Dar trebuie să aibă o explicație.

JULIEN Explicația e tocmai aceea pe care o negați.

PREȘEDINTELE Hai să fim serioși. Un asemenea loc e absolut imposibil. Nu e menționat nicăieri. Dacă ați fi avut studii religioase, ați fi știut că mergem direct în fața lui Dumnezeu.

JULIEN Poate că Dumnezeuul dumneavoastră e doar etapa următoare...

PREȘEDINTELE Prostii! Așa ceva nu scrie în scripturi.

JULIEN Uitați-vă bine în jur, acest ascensor, sala de recepție, aceste...

PREȘEDINTELE Toate acestea nu există. Eu sunt categoric. Astea nu există.

JULIEN Nici eu nu exist?

PREȘEDINTELE *(cu rea-credință)* Evident! Eu sunt categoric!

JULIEN Cum puteți nega ceea ce vă înconjoară? Eu sunt aici, dumneavoastră sunteți aici, noi suntem aici. Cum puteți nega realitatea? Cum puteți trece pe lângă oameni fără să-i vedeți?

PREȘEDINTELE Foarte simplu, dragul meu, e o chestiune de educație. Asta înseamnă să ai convingeri.

PREȘEDINTELE Domnule Președinte, vă dați seama că unele lucruri vă scapă.

PREȘEDINTELE Bineînțeles. Dar atunci când ceva ne scapă, de ce ne putem agăța? De convingerile noastre.

JULIEN Așadar sunteți mai sigur de convingerile dumneavoastră decât de ceea ce vedeți.

PREȘEDINTELE Normal, prietene. Drumul e întunecos, neclar, tulbure, și pentru asta avem convingerile noastre, ca să ne țină loc de baston și lanternă și să ne ghideze calea. Dacă nu, la ce ne-ar folosi? Dumneavoastră gândiți prea mult.

JULIEN (*exasperat*) Și dumneavoastră judecați ca o cizmă. Una găurită.

PREȘEDINTELE (*șocat*) Cum?

JULIEN (*repetă precum ASTROLOGUL*) Găurită.

PREȘEDINTELE (*ridică din umeri*) Pfui... Ce mitocănie! Nu mă miră că preferați Otary's.

Intră ASTROLOGUL, ținând-o pe LAURA de braț. Râd. Au un aer foarte vesel.

LAURA (*către ASTROLOG*) Ce păcat că data trecută n-ați fost aici.

ASTROLOGUL Sper c-o să stați mai mult cu noi.

LAURA (*se uită la JULIEN*) Și eu sper.

JULIEN se ridică. El și LAURA se apropie încet unul de altul privindu-se reciproc. PREȘEDINTELE iese nervos. Auzim trântindu-se ușa camerei lui.

JULIEN Acum e mai greu.

LAURA Da.

JULIEN Nu prea știu ce să spun.

LAURA Da. (*JULIEN se simte observat, se întoarce spre ASTROLOG*)

JULIEN Sper că nu vă deranjăm?

ASTROLOGUL A, deloc. (*Își deschide ziarul*) O să profit și am să citesc ziarul.

LAURA Lasă-l. E un dulce. (*Se privesc din nou*)

JULIEN E o iubire fără viitor.

LAURA Viitorul nu contează.

JULIEN (*tandru*) Ai dreptate. (*Se privesc, apoi își ating mâinile*)

LAURA Vezi, nici măcar nu mai trebuie să vorbim.

PREȘEDINTELE *apare, nervos ca de obicei, și se năpustește asupra ASTROLOGULUI. Îi smulge ziarul din mână.*

PREȘEDINTELE Puteți să-mi dați și mie pagina economică!

Ia pagina și lasă restul ziarului să cadă pe jos.

ASTROLOGUL (*ironic*) Vă rog, luați-o!

PREȘEDINTELE (*căutând printre articole*) Cretinul de fi-miu, cel mare, pretinde că acțiunile Robina au scăzut. (*Găsește rândul și exclamă*)
Dar e același ziar ca și ieri.

ASTROLOGUL Bineînțeles. Ca și alaltăieri. Îl am de când am ajuns aici, acum șase luni. Îl citesc în fiecare zi.

PREȘEDINTELE E stupid!

ASTROLOGUL Țț... sss.... vorbiți fără să știți... dar eu care îl știu pe dinafară, vă pot asigura că *Republicanul independent* din 12 aprilie n-a fost niciodată mai bun!

PREȘEDINTELE Cum puteți reciti continuu același ziar?

ASTROLOGUL Nu pot spune că am de fiecare dată o senzație reală de surpriză, dar interes, da, mult interes pentru această biată femeie de 180 de kilograme, care și-a pierdut serviciul din cauza supragreutății și care are șase copii de crescut. În fiecare zi mă întreb: Cu ce o să-i hrănească de-acum înainte?

Și apoi acel biet Prim-ministru, al cărui partid tocmai a pierdut alegerile, mă îngrijorează în fiecare zi: cum o să guverneze?

PREȘEDINTELE A, asta e deja istorie antică. Vă dați seama că...

ASTROLOGUL Nu, vă rog. Dacă îmi dați răspunsul astăzi, cum vreți să-mi pun iarăși întrebarea mâine?

PREȘEDINTELE În fine, vroiați informații....

ASTROLOGUL Nu-mi plac informațiile, dacă nu le citesc în ziar. Îmi place suspansul, îmi place povestea vieții, îmi place să mă întreb ce se va întâmpla mâine, îmi place să-mi imaginez că unele lucruri sunt pe cale să se producă. Dacă vroiam să învăț, citeam cărți de istorie.

PREȘEDINTELE Nu, dar sunteți nebun!

ASTROLOGUL Dacă dumneavoastră sunteți incarnarea rațiunii, chiar vreau să-mi asum rolul nebunului.

PREȘEDINTELE (*jignit*) Cum?

ASTROLOGUL E jalnic să constat în ce punct al discuției nu aveți replică. Tot ce găsiți de cuviință să-mi răspundeți când vă întep e acest “cum”.

PREȘEDINTELE Cum?

ASTROLOGUL Protestele dumneavoastră sunt atât de plate încât într-o zi în care o să mă cautați eu n-am să vă mai plictisesc. (p.138)

PREȘEDINTELE Cum? Eu cred că nu trebuie niciodată să-ți pierzi un prieten pentru o vorbă aruncată-n vânt.

ASTROLOGUL Chiar dacă vorbele sunt mai fidele decât prietenii.

Auzim soneria care anunță o plecare.

*DOCTORUL S..., urmată de asistenții săi, **intră** repede și se duce către panou.*

Toată lumea o privește cu teamă.

JULIEN o strânge pe LAURA la pieptul său.

DOCTORUL S... Domnule Președinte, e rândul dumneavoastră!

PREȘEDINTELE (*satisfăcut*) În sfârșit! Era și timpul să punem capăt acestei greșeli scandaloase!

DOCTORUL S... Domnule Președinte, vreau să înțelegeți că n-am nici dreptul nici puterea de a vă trata diferit față de ceilalți. Și nici nu pot grăbi ceea ce urmează să se întâmple.

PREȘEDINTELE (*potolit brusc de scuzele ei*) Bine, bine, ce să mai discutăm, acum totul s-a aranjat. Eram grăbit, asta-i tot. Trebuie să potrivesc ceasurile la mine acasă.

DOCTORUL S... Sper că această perioadă de reflecție v-a prins bine.

PREȘEDINTELE (*spontan*) Da, cred c-o să-mi rescriu testamentul.

DOCTORUL S... (*fără să-l asculte cu adevărat*) Foarte bine.

PREȘEDINTELE O să-i las un minimum doamnei Președinte, o să-mi dezmoștenesc fii și-o să creez o fundație.

DOCTORUL S... (*fără să asculte*) Foarte bine.

PREȘEDINTELE O fundație care să-mi poarte numele, Fundația Delbec, care va avea ca scop păstrarea amintirii mele.

DOCTORUL S... Vă rog să urcați în ascensor, domnule președinte.

PREȘEDINTELE se apropie de ea și îi șoptește.

PREȘEDINTELE Știți, dacă vreți, pot să vă pun o vorbă bună ca să intrați în Panther's Club.

DOCTORUL S... Cum?

PREȘEDINTELE *(cu un aer suficient)* Ei nu-mi refuză nimic.

DOCTORUL S... face semn asistenților să-l ajute pe PREȘEDINTE să urce. Acesta își păstrează aerul său un pic superior și îi face cu ochiul Doctorului.

PREȘEDINTELE Atunci? Ce ziceți? Vă nășesc eu?

ASTROLOGUL Doctorul preferă clubul Otary's.

PREȘEDINTELE *(izbucnind furios)* A!... Eram sigur! Eram sigur! Otary's!
Locul ăla e o adunătură de teroriști.

Ușile încep să se închidă. Deodată, îngrijorat, PREȘEDINTELE protestează.

PREȘEDINTELE Unde mă trimiteți? Nu aveți dreptul! Am să vă denunț!
Lăsați-mă să ies! Ajutor!

Ușile sunt închise. Nu se mai aude țipătul PREȘEDINTELUI. Toata lumea se uită atent la luminile de deasupra liftului pentru a vedea unde se duce PREȘEDINTELE. După câteva secunde, săgeata arată Pământul. Soneria încetează. Zgomotul cabinei care coboară.

JULIEN *(intrigat)* Ce?!

ASTROLOGUL S-a întors! *(DOCTORULUI S...)* Spuneți-mi că nu-i adevărat!
Are dreptul la încă o șansă?

DOCTORUL S... Și-a revenit din șoc. Domnul Președinte se bucură de o sănătate foarte bună.

ASTROLOGUL Corect! Nu există sănătate adevărată fără egoism.

DOCTORUL S... Nu uita c-a fost lovit doar de o bicicletă.

ASTROLOGUL Dați-mi adresa biciclistului ca să-i cumpăr un tanc.

JULIEN Deci ați lăsat-o să moară pe Marie și l-ați reanimat Președinte.

DOCTORUL S... Eu? N-am nici o legătură. Moartea nu e nici o pedeapsă, nici o recompensă. Fiecare din voi vede în moartea sa o problemă personală. E ridicol. Nimeni nu-i scapă. Ca să vorbesc pe limba voastră, aș zice că n-am întâlnit niciodată pe cineva care merita să moară.

JULIEN A,da?! Aici nu primiți asasini?

DOCTORUL S... În general, aceștia mor de o moarte violentă. Președintelui nu i-a sunat încă ceasul.

ASTROLOGUL (*deodată violent*) Dar pentru fiica mea? Pentru fiica mea, la 20 de ani, era timpul?

JULIEN și LAURA, surprinși, se întorc spre ASTROLOG.

DOCTORUL S... (*se apropie de el încet*) Știți foarte bine ce cred despre asta, am mai vorbit. La zece ani, 20 de ani, 40 sau 100 de ani, pierdem totdeauna aceeași viață.

ASTROLOGUL (*se calmează imediat*) Iertați-mă.

DOCTORUL S... Viața e un cadou făcut tuturor. Și moartea e dăruită egal tuturor. Președintele e o persoană ca oricare alta.

ASTROLOGUL Eu vreau să respect pe toată lumea. Dar mi-e greu să-i respect pe cei care nu respectă pe nimeni.

DOCTORUL S... iese.

JULIEN Fiica dumneavoastră? Ați avut o fată?

ASTROLOGUL *(se stăpânește)* Eu? Nu.

JULIEN înțelege că nu trebuie să insiste. LAURA surâde inteligent. Se așează toți trei împreună.

ASTROLOGUL *(către LAURA)* Așadar, spuneți-mi, acolo jos o să vă scoată din starea în care vă aflați?

LAURA Asta nu mai depinde de ei. Ei așteaptă o inimă ca să-mi facă transplant.

JULIEN Ești îngrijorată?

LAURA Deloc.

ASTROLOGUL Sunteți foarte puternică.

LAURA Din moment ce nu mai am sănătate în corpul meu, sunt tentată s-o am de altundeva.

JULIEN o ia de mână și o îmbrățișează. LAURA se lasă în voia lui cu voluptate.

LAURA *(încet)* Eu n-am nici un merit. Suferind mereu, stând mereu la pat, am fost forțată să-mi micșorez ambițiile. De vreme ce nu pot să mă plimb, o singură floare mă încântă ca o plimbare printr-o grădină de trandafiri. O rază de soare care trece prin fereastră e ca o adevărată baie de soare pe plajă. O las să coboare pe mine, să-mi încălzească gâtul, să se odihnească pe umărul meu, pe pieptul meu, unde mă apasă

greu materialul corsajului. Mi se face frig când se îndepărtează. Zgomotul picăturilor de ploaie pe acoperiș mă face să călătoresc pe toate mările din lume, să descopăr furtuna, corabia lovită de valuri, recompensa unui țărnam gri dimineața, atunci când totul se liniștește. (*JULIEN o îmbrățișează din nou*) De fapt, fericirea e în căușul palmei. E suficient să rămâi imobil, să devii amnezic, să uiți tot.

E suficient să stăm într-un scaun în fața ferestrei pentru a savura întreg universul. O mare fericire e alcătuită din lucruri mici. (*Se uită la JULIEN*)

În momentul ăsta, nici nu-ți poți imagina cât de apropiate sunt de tine, plină de tine, lipită de fiecare centimetru al pielii tale, legată de răsuflarea ta. Îți îmbrățișez mușchii, simt forța ta, te-ai imprimat în mine.

JULIEN Facem dragoste?

LAURA Da.

Se privesc intens. ASTROLOGUL se simte subit voyeur, așa că se ascunde în spatele ziarului său.

JULIEN (*și-a pierdut capul*) E posibil să fie atâta profunzime într-o clipă?

LAURA (*la fel*) Poți avea o eternitate într-o clipă.

Deodată, LAURA se contractă și începe să plângă în hohote. JULIEN o ia din nou în brațe. ASTROLOGUL își întrerupe lectura.

JULIEN Ce s-a întâmplat?

LAURA Nu știu... pentru o clipă a fost prea mult... Sunt epuizată...

JULIEN Vino! Hai să ne întindem puțin în camera mea.

Cei doi se ridică. JULIEN o ajută. Se îndreaptă spre ieșire. JULIEN o susține. Ea e cu nervii întinși la maximum.

LAURA O să ne despartă, Julien, o să fie îngrozitor, o să ne despartă.

JULIEN *(liniștitor)* Hai, trebuie să avem încredere.

LAURA Nimic nu durează, Julien, știi bine asta. O să ne despartă.

JULIEN Hai. Vino.

JULIEN o ia de mână și ies. ASTROLOGUL îi privește ieșind.

Intră și asistenții care urmăresc și ei plecarea cuplului.

ASTROLOGUL se întoarce spre cei doi tineri în alb.

ASTROLOGUL Spuneți-mi, îngerii au și ei povești de dragoste?

Ca răspuns, cei doi angajați se privesc tandru.

ASTROLOGUL Nu vă plictisiți aici! *(Se apropie de ei)* Dar cu... sexul cum faceți?

Cei doi ingeri se consultă, mirați, cu aerul că n-au înțeles bine întrebarea.

ASTROLOGUL *(satisfăcut)* A, există totuși dreptate! *(Răspunde la întrebarea lor mută)* Eu? Nu, nu se poate spune c-am fost un mare amoretz. De ce? *(Își privește chipul într-o oglindă)* N-am fost niciodată convins că asta putea inspira mari pasiuni. *(Reacție mirată a îngerilor)* Ba da? M-am înșelat toată viața mea. *(Glumeț)* Mai vorbim noi într-o altă seară, dacă vreți...

Intră DOCTORUL S...

DOCTORUL S... Aș vrea să vă văd.

ASTROLOGUL A, aveți vești despre mine, acolo jos?

DOCTORUL S... Da.

Ea se așează lângă el. Ea pare puțin descurajată. El îi surâde gentil.

DOCTORUL S... Ceea ce voi face nu intră în atribuțiile mele. Conform regulamentului nu am dreptul să vă informez. Dar sunteți aici de șase luni și... m-am atașat de dumneavoastră.

ASTROLOGUL Mmm... Nu miroase a bine ce-mi spuneți.

DOCTORUL S... *(brusc)* Nu există nici un progres notabil în starea dumneavoastră. Echipa medicală se gândește să vă debranșeze.

ASTROLOGUL acuză șocul.

DOCTORUL S... Îmi pare rău. E o lovitură grea.

ASTROLOGUL Puteți să le spuneți: să facă debranșarea ca un uscat la păr...
(Pauză) Nu mi-am dat seama că am căzut atât de jos, că viața mea atârână de un fir băgat într-o priză, de mila unui infirmier. *(Pauză)* Ce mai așteaptă?

DOCTORUL S... Permisivitatea.

ASTROLOGUL Asta e prea mult. Cine le-o poate da?

DOCTORUL S... Nepotul dumneavoastră. E singura rudă care v-a mai rămas.

ASTROLOGUL Dumnezeuule, mucosul ăla mic... Sper să-și aducă aminte de toate bomboanele pe care i le-am cumpărat... și de sărbătorile de Crăciun pe care le-am petrecut împreună. Sper că nu și-a dat seama niciodată că am trișat mereu când am jucat cărți cu el.

DOCTORUL S... Deocamdată nu l-au găsit. Nu reușesc să dea de el.

ASTROLOGUL *(cu un surâs)* Dragul de el își face studiile în Statele Unite.
(Vesel) Statele Unite sunt mari...

DOCTORUL S... Nu vă faceți speranțe false. O să-l contacteze. Și dumneavoastră n-o să mai ieșiți din comă.

ASTROLOGUL Am înțeles.

Ea îl bate pe umăr. El o ia de mână și îi surâde.

JULIEN *intră în trombă și se grăbește spre DOCTORUL S...*

JULIEN Un moment. Doctore, vreau să vă întreb ceva. Dar aș vrea să fiu sigur că-mi veți răspunde da.

DOCTORUL S... *(lasă mâna ASTROLOGULUI)* În cazul ăsta e deja nu.

JULIEN Acordați-mi două secunde. *(Se oprește să-l asculte)* Mi-aș dori ca atunci când va veni momentul, Laura și cu mine să mergem în aceeași direcție cu ascensorul. Înțelegeți? Să ne întoarcem împreună pe pământ. Sau să plecăm împreună... acolo sus.

ASTROLOGUL Nu vă mai e frică?

JULIEN Nu mi-e frică decât de un singur lucru: că aș putea s-o pierd.

ASTROLOGUL Credeți că e ceva acolo sus?

JULIEN Înainte, hazardul îmi era suficient pentru a explica un univers care mă scârbea, mă indigna. Da, o amestecătură de molecule, asta trebuia să fie rețeta acestei supe proaste. Dar când mă uit la Laura... Molecule rostogolite la întâmplare s-o fi creat pe Laura? Ciocnirile care fac pietrișul și fumul să fie responsabile de frumusețea Laurei? De surâsul ei? De inteligența ei?

DOCTORUL S... Poate.

JULIEN Nu. Acum am un motiv să fiu optimist. Și el se cheamă Laura.

DOCTORUL S... Că iubiți viața e foarte bine. Dar nu vă e frică de moarte?

JULIEN (*tremurând*) Mai puțin.

DOCTORUL S... Un Dumnezeu care v-a dat viață e un Dumnezeu care poate să v-o și ia.

JULIEN (*ezitând*) La ce bun să exiști o dată dacă nu e pentru totdeauna?

DOCTORUL S... E bine că lucrurile există. De ce ați vrea ca ele să dureze?

JULIEN Inteligența nu ne-a fost dată ca s-o nimicim. Ar fi fost un cadou inutil, otrăvit. O materie care-și plânge de milă, mai e materie? Și conștiința? E doar o carne care absoarbe sânge sau mai degrabă ceea ce se ridică mai presus de carne?

DOCTORUL S... E mașina de ras a conștiinței: ne permite ea să disperăm sau să sperăm? E ea conștiința unei tragedii sau conștiința unui mister?

JULIEN Fac pariu. A ști că mori e un semn.

ASTROLOGUL Ce semn?

JULIEN Semnul că nu vom face decât să murim.

DOCTORUL S... Totul e neclar, totuși.

JULIEN Acolo unde vedeam doar întuneric, vreau să văd o rază de lumină.

DOCTORUL S... Și toate astea le datorați Laurei?

JULIEN Ce e un miracol? Ceea ce ne dă încredere. Laura e miracolul meu.

DOCTORUL S... (*amuzată*) Evident...

JULIEN Acum sunt încrezător, vreau să cred în ceea ce nu înțeleg. (*Implorând*)
Lăsați-ne să plecăm împreună.

DOCTORUL S... Aș vrea să vă pot zice da.

JULIEN Spuneți da.

DOCTORUL S... N-am nici o putere. (*Pauză*) Nici una.

JULIEN (*abătut*) Ah...

DOCTORUL S... Soarta Laurei depinde de circumstanțe. Eu nu comand
împrejurărilor.

JULIEN Bineînțeles... bineînțeles... (*Se îndreaptă lent spre culoarul A*) Mă duc
s-o văd pe Laura... Sunt un idiot. Să petrec atâta timp departe de ea.
(*Buimac*) Mulțumesc.

*JULIEN dispăre. Epuizată de aceasta schimbare, DOCTORUL S... cade pe un
scaun.*

ASTROLOGUL Grea meserie.

DOCTORUL S... tace.

ASTROLOGUL (*înțelegând*) Să te ocupi de alții, să le câștigi încrederea și apoi,
deodată, să le mărturisești că n-ai nici o putere.

DOCTORUL S... tace în continuare, dar îi surâde.

ASTROLOGUL Îmi placeți, doctore. La început mi-ați părut cam sever. Chiar
credeam că nu vreți să ne dați răspunsuri.

DOCTORUL S... Nu vroiați răspunsuri, vroiați să vă hrănesc niște iluzii.

ASTROLOGUL E, da, convingeri, ca ale Președintelui. Arma celor slabi și îngrijorați, convingerile. Chiar și convingerile negative valorează mai mult decât îndoiala. Eu aveam nevoie să mi se spună: Lucrurile stau așa, nu așa.

DOCTORUL S... Apoi ați învățat să vă argumentați diverse ipoteze.

ASTROLOGUL Da. Te joci cu ipotezele de parcă ar fi baloane de săpun. Și când nu mai știi, îți imaginezi.

DOCTORUL S... se pregătește să iasă. ASTROLOGUL se ridică brusc, scoate o carte de vizită din vesta sa și, cu importanță, i-o dă Doctorului.

ASTROLOGUL Iată numărul de telefon al nepotului meu. Să-l sune ca să mă decupleze.

DOCTORUL S... E inutil. Ce se va întâmpla, se va întâmpla. Eu n-am cum să le comunic această informație.

ASTROLOGUL Doctore, vă implor, trebuie s-o facă repede. Laura e la spitalul Saint-Louis, ca și mine. Manopera e foarte simplă. E de-ajuns să smulgă un fir, să-mi ia o bucată mică de carne din interiorul pieptului și s-o coboare la etajul inferior.

DOCTORUL S... Îmi cereți un lucru interzis.

ASTROLOGUL Nu v-ați săturat să vedeți oamenii defilând, să-i vedeți cum își dau seama de tot ce au ratat sau au reușit în viață, să-i vedeți poate devenind mai buni și apoi, hop, toate astea nu mai servesc la nimic? Nu v-ați săturat ca destinul să fie o loterie? Ca amestecul

să fie singurul criteriu? De ce această mare liniște a lui Dumnezeu? Dumnezeu e și el în comă? De ce nu răspunde? Dumnezeu e în stare de șoc? Reanimați-l! Faceți ceva! De secole întregi tot vorbim despre el: că se va trezi! Sau foarte bine, dacă nu-i pasă, dacă a adormit definitiv, înlocuiți-l, dumneavoastră! Jucați dumneavoastră Providența!

DOCTORUL S... Nu fiți naiv. Providența! Ca universul să țină cont de meritele voastre, ca omul bun să fie răsplătit, iar cel rău pedepsit, ca boala să pedepsească, ca bunătatea să alunge moartea, da, o justiție, indiferent cum e ea, chiar și o justiție injustă, zei capricioși sau părtinitori, da, chiar și un dumnezeu teribil de arbitrar. Asta ar însemna că există o voință, un ordin, o gândire, ceva care seamănă cu omul de deasupra voastră. În loc de asta, dintotdeauna, viața nu e decât cea care e, surdă, oarbă, indiferentă. Materia nu se sinchisește de curajul și de demnitatea voastră.

ASTROLOGUL Dar voința? Voința mea? A dumneavoastră?

DOCTORUL S... Sunteți în locul unde voința e cel mai puțin prezentă.

ASTROLOGUL Libertatea există numai cu condiția să crezi în ea și s-o afirmi. De acord, ordinea materiei urmează propriile ei legi de compunere și descompunere, dar o dată, o singura dată, n-ați vrea să puneți un grăunte de nisip diferit în mașinăria asta indiferentă?

DOCTORUL S... tace.

ASTROLOGUL Un grăunte de nisip... Un firicel de nisip mic de tot... atât de simplu... de uman... ca să terminăm cu hazardul. (*DOCTORUL S... tace*)
Și apoi, Doctor S..., imaginați-vă: ce voluptate să încalci regulamentul...

DOCTORUL S... De ce nu vă abțineți să amestecați stupidități cu cugetări inteligente? *(Se ridică)*

ASTROLOGUL Uneori, în vacanțe, când eram mic, mă urcam în prunul din grădină și mă uitam, de acolo de sus, la întreg universul satului nostru. Și mă simțeam însuflețit, diferit, superior.

“Dacă vreau, credeam eu, pot să-mi opresc respirația.” Și-mi țineam respirația. Și cu cât era mai greu, cu atât mă înroșeam și mi se umflau venele gâtului, cu atât mă simțeam mai puternic, invulnerabil. Evident, pâna la urmă renunțam, dar senzația rămânea. Într-o altă, zi mi-am spus: ”Dacă vreau, eu n-o să mor!” Asta mi se părea ușor, chiar foarte ușor, din moment ce pe-atunci nu aveam nimic de făcut. Mai târziu, mi-am dat seama că n-am cum să scap. E inevitabil. Iată prima lecție pe care am învățat-o în sejurul meu aici: să accept inevitabilul. Iar acum vreau să vă folosiți de mine ca să traiască micuța. O să bată inima mea în locul inimii ei. Țasta ar fi cadoul morții mele. Iată, dragă doamnă doctor, și cea de-a doua mea lecție aici: să iubești inevitabilul.

Pune cartea de vizită în mâna DOCTORULUI S..., o îmbrățișează, o sărută pentru a pecetlui înțelegerea. Ea e tulburată, emoționată. Ar vrea să răspundă ceva, dar nu poate. DOCTORUL S... iese pe furiș.

LAURA și JULIEN intră în sala de recepție.

ASTROLOGUL se ascunde în spatele ziarului său mare.

LAURA *(agitată)* Ba da, te asigur! Știu că odată ajunși pe pământ o să uităm tot ce s-a întâmplat aici. Nu mi-am amintit nimic din prima mea ședere aici. Mi-a revenit memoria abia când ușile ascensorului s-au deschis. Julien, imaginează-ți că pe pământ n-o să ne recunoaștem!

JULIEN Eu nu-mi fac griji. O să te recunosc.

LAURA Nu! Într-o zi o să trecem unul pe lângă altul, nu contează unde, pe un culoar, pe o stradă, și privirea ta o să treacă deasupra mea, nici n-o să mă observi.

JULIEN Imposibil. O să te caut peste tot.

LAURA Și eu la fel. Dar pâna atunci, vreau să te antrenezi.

JULIEN Ce?

LAURA Știu un lucru pe care l-a omis până și Doctorul S... În timpul precedentului meu sejur aici începusem să învăț tango cu Juan, un om care era aici.

JULIEN (*gelos*) Cum?

LAURA (*râde*) Avea peste 80 de ani. Era atât de fericit să se regăsească suplu și fără dureri reumatice, încât vroia să danseze. Eu i-am servit ca parteneră. Nu mai dansasem niciodată.

JULIEN Fie.

LAURA (*deodată serioasă*) Ascultă! Imediat ce am coborât iar pe pământ, am uitat hotelul ăsta, l-am uitat și pe Juan și lecțiile de tango. Dar picioarele mele știau pașii în continuare. Conștiința uită tot ce s-a întâmplat aici, dar simțurile nu. Trebuie să ne antrenăm. Vreau să fiu sigură că trupurile noastre se vor recunoaște.

LAURA, hotărâtă, pune mâinile lui JULIEN pe talia sa.

LAURA Dacă mâinile tale nu simt asta, atunci nu sunt eu.

JULIEN Te iubesc.

LAURA Miroase-mi părul.

JULIEN Un parfum de ierburi proaspete și un iz de pere...

LAURA Dacă nu simți asta, nu sunt eu.

JULIEN Te iubesc.

LAURA Uită-te în ochii mei.

JULIEN Fire verzi și violete.

LAURA Câte?

JULIEN Păi, nu știu... sunt... mii...

LAURA Dacă sunt mai puțin de o mie, nu sunt eu.

JULIEN Te iubesc.

LAURA Îmbrățișează-mă. *(Un sărut ce-i face să tresară)*

JULIEN Liniștește-te. N-o să te uit! *(Ea se îndepărtează de el, exasperată)*

LAURA Sunt idioată. O să mă cauți printr-o mulțime de femei și eu n-o să fiu, și când ele o să-ți zâmbească - toate o să-ți zâmbească - tu o să le vorbești, o să le faci curte, o să le îmbrățișezi. O să obțin contrariul la ceea ce caut. Nu, nu, trebuie găsit repede altceva.

JULIEN Am să te învăț un cod. Un cod secret.

Se apropie de ea și o prinde plin de dragoste la pieptul lui. Ea se cuibărește. El face ceea ce anunță vorbind.

JULIEN Îți sărut urechile: unu, doi. Te sărut pe frunte: unu, doi, trei, patru. Îți sărut ochii: unu, doi, trei, patru, cinci, șase. Îți sărut buzele: unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt.

LAURA e vrăjită de tandrețea lui, parcă ar fi un pic beată.

LAURA Da, e foarte bine. Să repetăm. *(Reiau)* Îmi săruți urechile: unu, doi. Mă săruți pe frunte: unu, doi, trei, patru. Îmi săruți ochii: unu, doi, trei, patru, cinci, șase. Îmi săruți buzele: unu, doi, trei patru, cinci, șase, șapte, opt. *(Se despart amețiți)*

JULIEN Încă o dată?

În acest moment intră DOCTORUL S..., urmată de cei doi asistenți.

DOCTORUL S... Julien, trebuie să vă vorbesc în camera dumneavoastră.

JULIEN Bine.

DOCTORUL S... trece pe lângă ASTROLOG și îi vorbește încet așa încât ceilalți să nu audă. ASTROLOGUL se ridică.

DOCTORUL S... Cartea de vizită a căzut din întâmplare din vesta dumneavoastră, un infirmier a găsit-o și a adus-o medicului.

ASTROLOGUL Din întâmplare?

DOCTORUL S... Din întâmplare!

ASTROLOGUL Întâmplarea aranjează bine lucrurile.

DOCTORUL S... Uneori. *(Pauză)* L-au sunat pe nepotul dumneavoastră. A fost surprins să afle care e starea dumneavoastră. E pus în încurcătură. A zis că el nu e pentru o decizie terapeutică. A spus de asemenea că vă iubea mult.

ASTROLOGUL Că mă iubea mult...

Lovit de acest imperfect, ASTROLOGUL are un moment de slăbiciune, aproape de leșin. Se prinde de spătarul unui fotoliu.

JULIEN pleacă cu DOCTORUL S... și cu asistenții.

LAURA *(surprinsă de paloarea ASTROLOGULUI)* Nu vă simțiți bine?

ASTROLOGUL Ba da, ba da... *(Se așează. Ea se pune lângă el)* Știți, am avut și eu o fată, cândva, vă semăna un pic. Aceeași ochi mici și ironici care aveau aerul că nu le pasă de lume, aceeași impertinență în profil, acest aer inteligent al omului care nu se lasă impresionat de viață, același păr greu, mățos, radiând de sănătate... Când o priveam, mi se părea atât de frumoasă, atât de femeie, încât îmi spuneam: ”Nu se poate, n-are cum să se tragă din tine”. Avea puteri magice. Imediat ce intra într-o încăpere, făcea să dispară toate mediocritățile existenței. Pe atunci, mă ocupam de comerț, de zile de vacanță, de nopți petrecute la hotel, de clienți care-mi trânteau ușa în nas, dar în adâncul întunericului exista lumina mea, fata mea. Brusc, afacerile au început să-mi meargă mai bine, am obținut niște contracte grase dincolo de Atlantic. Într-o zi, când eram în Statele Unite, într-un motel, m-a sunat. Avea vocea scăzută. ”Tata, sunt puțin bolnavă”. A trebuit să fie internată la spital. Eu eram obligat să rămân de partea cealaltă a oceanului, făcăm pentru antrepriza mea cea mai groasă afacere, eram legat de acel succes comercial, nu puteam să mă întorc. Simțeam, la telefon, că vocea ei era din ce în ce mai slabă, dar îmi ziceam că e tânără, și puternică, și că-și va recăpăta sănătatea și moralul de îndată ce tatăl ei se va întoarce. *(Pauză)* O boală a făcut-o să moară la 20 de ani. Un virus. O mașină de război implacabilă care ronțăie forțele, carnea, și care, într-o zi, nu lasă decât un cadavru mic pe un pat. Am ajuns prea târziu. Imediat după.

Se oprește distrus de emoție. LAURA, spontan, își pune capul pe umărul lui.

ASTROLOGUL Am renunțat la afacerile mele. Am făcut să se miște mesele, să strălucească globul de cristal. Vroiam ca ea să-mi vorbească, ca ea să nu fi dispărut. Dar nu găseam decât tăcere. Așa că am devenit Astrologul Radjapour, Magul Radjapour, coafat mereu cu turbanul ăsta de operetă care îmi servea în primul rand de căluș, ca să mă împiedice să urlu de durere. *(Pauză)*

Amintirile pe care le păstrez unui copil mort sunt închise într-un sanctuar, protejate de durere. Nu au aceeași țesătură precum celalalte amintiri. Neșifonabile. De neatins. *(Pauză)* N-am știut să fac nimic pentru ea.

LAURA Nu puteați.

ASTROLOGUL Nici măcar n-am fost acolo.

LAURA Nu puteați.

ASTROLOGUL M-am simțit vinovat. Aș fi vrut... să repar ceva.

LAURA Să reparați? Nu se repară. *(ASTROLOGUL surâde)*

ASTROLOGUL Ba da. Eu am făcut-o într-o zi. Cu altcineva.

LAURA Serios?

ASTROLOGUL Da. *(Pauză)*

LAURA Ziua aceea a fost minunată, nu?

ASTROLOGUL *(cu lacrimi de bucurie în ochi)* Minunată.

LAURA se apropie de el și îi vorbește foarte simplu, cu grație.

LAURA Vă iubesc mult. Toata lumea vă ia puțin peste picior aici. Dar eu chiar vă iubesc.

ASTROLOGUL *(plânge și surâde)* Mulțumesc.

*Ea se aruncă în brațele lui. Prea emoționată, puțin stângace, nu știe cum să-l strângă în brațe. În acest moment **intră** repede DOCTORUL S..., urmată de cei doi asistenți. Urma să-și vadă de treabă ca de obicei și să iasă din scenă, dar văzând-o pe LAURA în brațele ASTROLOGULUI se oprește o clipă. Apoi spune încet.*

DOCTORUL S... Laura, sunt obligată să te rog să mă lași singură cu Astrologul.

LAURA Bine. (*LAURA îi dă drumul ASTROLOGULUI*) Pe curând?

ASTROLOGUL (*punându-și mâna pe inimă*) Pe curând.

LAURA dispare.

DOCTORUL S... s-a dus să consulte tabloul de bord unde o lumină clipește roșu. Soneria răsună. Ea se întoarce către ASTROLOG.

DOCTORUL S... Iertați-mă, suntem deja în întârziere.

ASTROLOGUL Credeți c-o să fie în regulă...

DOCTORUL S... Urcăți-vă în ascensor.

Îl conduce până la ascensor, care se deschide.

ASTROLOGUL Doctore, știu că nu aveți dreptul să-mi spuneți ce-o să fie, dar o să fie în regulă? (*E deja în cabină*)

DOCTORUL S... Echipa medicală a decis să doneze inima dumneavoastră Laurei.

ASTROLOGUL Mulțumesc.

DOCTORUL S... (*bulversată*) Nu, nu spuneți nimic. Nu mi-a mulțumit nimeni niciodată. Mai ales dacă pleca în sus.

ASTROLOGUL (*înainte să se închidă ușile*) Mulțumesc.

S-au închis ușile. Ascensorul e acum închis. Vedem aprinzându-se săgeata care indică în sus. Așteptam suflul plecării. Soneria încetează. DOCTORUL S... se întoarce îngrijorată spre asistenții ei, care au înțeles ca ea a încălcat legea.

DOCTORUL S... Știu. E împotriva regulamentului.

Soneria sună din nou.

DOCTORUL S... Repede! Căutați-o pe Laura.

Asistentii aleargă. După câteva secunde se întorc, urmați de LAURA și JULIEN îmbrățișați.

DOCTORUL S... Laura. E rândul dumneavoastră.

LAURA *(în brațele lui JULIEN, brusc înspăimântată)* Nu, nu, nu acum.

DOCTORUL S... *(se uită îngrijorată la panou)* Vă rog, nu mai e nici o secundă de pierdut.

LAURA Nu, nu încă o dată! Și pe Astrolog, aș fi vrut să-l îmbrățișez pe Astrolog!

JULIEN nu pare deloc speriat. O conduce pe LAURA la ascensor și acolo o strânge în brațe violent. Asistenții îi separă încet pe cei doi îndrăgostiți și o conduc ușor pe LAURA spre cabină.

JULIEN Ai încredere, iubirea mea!

LAURA *(repetă febril)* Unu, doi: îmi săruți urechile. Unu, doi, trei, patru: mă săruți pe frunte. Unu, doi, trei, patru, cinci, șase: îmi săruți ochii. Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt: îmi săruți buzele.

LAURA e singură în cabina liftului, tremură. Ușile se închid.

LAURA *(se aude strigătul ei înăbușit)* Julien!

Asistenții și DOCTORUL S... privesc neliniștiți cele două săgeți. Deodată se aprinde săgeata care arată în jos. Ascensorul pleacă.

JULIEN *(țipă de bucurie)* Da! Da! Da!!!

Surescitat, foarte fericit, o îmbrățișează pe DOCTORUL S.... Cei doi asistenți nu se opun acestei manifestări.

JULIEN Vă mulțumesc că mi-ați spus imediat ce făcuse Astrologul. Dacă n-o făceați n-aș fi avut curajul s-o însoțesc pe Laura până la ascensor. Era cel de al doilea miracol.

DOCTORUL S... *(se uită cu jenă la asistenți)* Să tăceți.

DOCTORUL S... se reazemă de un perete ca să-și tragă sufletul.

DOCTORUL S... Nimic nu merge potrivit Regulii. Mâine, totul o să fie diferit.

DOCTORUL S... îi privește pe cei doi îngeri albi care surâd enigmatic. Ea înțelege mesajul, se relaxează și surâde la rândul ei.

DOCTORUL S... Aveți dreptate: mâine n-o să fie diferit.

Se întoarce spre panou și îl anunță pe JULIEN.

DOCTORUL S... E rândul dumneavoastră.

JULIEN (*încet*) În ce sens?

DOCTORUL S... Nu știu.

JULIEN (*și mai încet*) Doctore, știți cumva ce e acolo sus?

DOCTORUL S... e gata să răspundă, dar ține cont că e în prezența asistenților.

*Aceștia îi sesizează jena. Se consultă și **dispar**.*

DOCTORUL S... rămâne singură cu JULIEN.

DOCTORUL S... (*dând din cap*) Nu.

JULIEN Nici dumneavoastră?

DOCTORUL S... Nu cunosc decât menirea mea. Să vă primesc. Să vă fac să așteptați. Și apoi să vă conduc iar la ascensor. (*Pauză*) Nu știu nimic, eu doar țin ușa. (*Pauză*) Știu doar că pentru cei care urcă, voiajul e ireversibil.

JULIEN De ce vi se spune Doctor?

DOCTORUL S... Așa m-ați perceput azi. Lucrurile se pot schimba. Depinde de moment. (*Pauză*) Dumneavoastră, de exemplu, m-ați perceput ca pe o femeie.

JULIEN Cum?

DOCTORUL S... Președintele Delbec mă vedea bărbat.

JULIEN (*năucit*) Toate astea mă depășesc!

DOCTORUL S... (*cu un surâs complice*) Și pe mine. (*Pauză*) Pentru mine, ca și pentru dumneavoastră, moartea nu e un fapt, ci un mister.

JULIEN Știți mai mult decât îmi spuneți. (*Pauză*) Dacă viața e un dar, atunci cine ne-a făcut darul acesta?

DOCTORUL S... Care e părerea dumneavoastră?

JULIEN Eu v-am întrebat.

DOCTORUL S... Eu de asemenea.

JULIEN (*lent*) Dumnezeu? Sau viața însăși?

DOCTORUL S... La întrebarea asta până și răspunsurile au semne de întrebare. Dumnezeu? Viața însăși? Ce importanță are? În orice caz, asta înseamnă că aveți îndatoriri.

JULIEN Îndatoriri?

DOCTORUL S... Vi s-a făcut un cadou. Trebuie să-l primiți.

JULIEN Bineînțeles.

DOCTORUL S... Apoi să aveți grijă de el.

JULIEN Da.

DOCTORUL S... Și în fine să-l transmiteți, cadoul, să dați viață la rândul dumneavoastră: copii, fapte, opere, dragoste...

JULIEN Bineînțeles. (*Se gândește*) Și poate așa, spre sfârșitul timpului nostru, când cadoul e chiar pe cale să se isprăvească, ajungem poate, în fine, să-l merităm...

DOCTORUL S... (*misterioasă*) Poate...

JULIEN Așadar nu știti ce este moartea?

DOCTORUL S... Cel mai rău dintre răspunsurile la această întrebare e un răspuns.

Sonerie începe să sune.

DOCTORUL S... E rândul dumneavoastră!

Reapar cei doi asistenți. Se deschid ușile ascensorului. Docil, JULIEN intră în lift.

JULIEN E curios. Chiar de ar trebui să mor acum, aş fi... împăcat.

DOCTORUL S... Încrederea.

JULIEN Sunt mai puțin speriat pentru că nu mă sinchiesc.

DOCTORUL S... Încrederea e o flacără care nu luminează nimic, dar ține de cald.

JULIEN intră în cabină, dar acolo, subit, începe să fie îngrijorat.

JULIEN Doctor S..., dacă Laura și cu mine ne vom regăsi pe Pământ, credeți c-o să ne recunoaștem?

DOCTORUL S... Cred că da. Odată ieșit din ascensor, veți uita totul, dar există pe pământ o memorie inconștientă de ceea ce s-a petrecut în afara Pământului, o memorie profundă, pitită în străfundul spiritului și care se reactivează la prima privire pe care doi oameni o schimbă și care îi face să se recunoască. Asta se numește iubire la prima vedere.

Se închid ușile în fața lui JULIEN. DOCTORUL S... și cei doi îngeri privesc deasupra ascensorului care săgeată urmează să se aprindă.

Dar lumina crește până la un alb incandescent, până la un alb insuportabil, orbitor, ca și cum hotelul s-ar evapora tot în lumină, înainte să aflăm dacă JULIEN va muri sau va coborî iar pe pământ.

FINAL